Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 999/2001**

(2001. gada 22. maijs),

ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

(OV L 147, 31.5.2001, lpp. 1)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1248/2001 (2001. gada 22. jūnijs)	L 173	12	27.6.2001
►**M2**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1326/2001 (2001. gada 29. jūnijs)	L 177	60	30.6.2001
►**M3**	Komisijas Regula (EK) Nr. 270/2002 (2002. gada 14. februāris)	L 45	4	15.2.2002
►**M4**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1494/2002 (2002. gada 21. augusts)	L 225	3	22.8.2002
►**M5**	Komisijas Regula (EK) Nr. 260/2003 (2003. gada 12. februāris)	L 37	7	13.2.2003
►**M6**	Komisijas Regula (EK) Nr. 650/2003 (2003. gada 10. aprīlis)	L 95	15	11.4.2003
►**M7**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1053/2003 (2003. gada 19. jūnijs)	L 152	8	20.6.2003
►**M8**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1128/2003 (2003. gada 16. jūnijs)	L 160	1	28.6.2003
►**M9**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1139/2003 (2003. gada 27. jūnijs)	L 160	22	28.6.2003
►**M10**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1234/2003 (2003. gada 10. jūlijs)	L 173	6	11.7.2003
►**M11**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1809/2003 (2003. gada 15. oktobris)	L 265	10	16.10.2003
►**M12**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1915/2003 (2003. gada 30. oktobris)	L 283	29	31.10.2003
►**M13**	Komisijas Regula (EK) Nr. 2245/2003 (2003. gada 19. decembris)	L 333	28	20.12.2003
►**M14**	Komisijas Regula (EK) Nr. 876/2004 (2004. gada 29. aprīlis)	L 162	52	30.4.2004
►**M15**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1471/2004 (2004. gada 18. augusts)	L 271	24	19.8.2004
►**M16**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1492/2004 (2004. gada 23. augusts)	L 274	3	24.8.2004
►**M17**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1993/2004 (2004. gada 19. novembris)	L 344	12	20.11.2004
►**M18**	Komisijas Regula(EK) Nr. 36/2005 (2005. gada 12. janvāris)	L 10	9	13.1.2005
►**M19**	Komisijas Regula (EK) Nr. 214/2005 (2005. gada 9. februāris)	L 37	9	10.2.2005
►**M20**	Komisijas Regula (EK) Nr. 260/2005 (2005. gada 16. februāris)	L 46	31	17.2.2005
►**M21**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 932/2005 (2005. gada 8. jūnijs)	L 163	1	23.6.2005
►**M22**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1292/2005 (2005. gada 5. augusts)	L 205	3	6.8.2005
►**M23**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1974/2005 (2005. gada 2. decembris)	L 317	4	3.12.2005
►**M24**	Komisijas Regula (EK) Nr. 253/2006 (2006. gada 14. februāris)	L 44	9	15.2.2006
►**M25**	Komisijas Regula (EK) Nr. 339/2006 (2006. gada 24. februāris)	L 55	5	25.2.2006
►**M26**	Komisijas Regula (EK) Nr. 657/2006 (2006. gada 10. aprīlis)	L 116	9	29.4.2006
►**M27**	Komisijas Regula (EK) Nr. 688/2006 (2006. gada 4. maijs)	L 120	10	5.5.2006
►**M28**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1041/2006 (2006. gada 7. jūlijs)	L 187	10	8.7.2006

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 999/2001

(2001. gada 22. maijs),

ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Jau vairākus gadus ir atzīts, ka dažas atšķirīgas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) skar atsevišķi cilvēkus un dzīvniekus. Govju sūkļveida encefalopātija (GSE) liellopiem pirmo reizi tika konstatēta 1986. gadā, un turpmākajos gados to konstatēja citām dzīvnieku sugām. Jaunu Kreicfelda-Jakoba slimības (KJS) variantu aprakstīja 1996. gadā. Turpina uzkrāties pierādījumi par GSE un Kreicfelda-Jakoba slimības jaunā varianta ierosinātāju līdzību.

(2) Pēc 1990. gada Kopiena ir paredzējusi vairākus pasākumus, lai aizsargātu cilvēkus un dzīvniekus no saslimšanas ar GSE. Šo pasākumu pamatā ir bijuši dzīvnieku veselības direktīvu drošības pasākumu noteikumi. Ņemot vērā to, cik lielā mērā dažas TSE apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, būtu jāpieņem īpaši noteikumi to profilaksei, kontrolei un apkarošanai.

(3) Šī regula tieši attiecas uz veselības aizsardzību, un tai ir būtiska nozīme iekšējā tirgus darbībā. Tā attiecas uz Līguma I pielikumā iekļautajiem produktiem, kā arī uz tajā neiekļautajiem produktiem. Tātad par juridisko pamatu būtu jāizvēlas Līguma 152. panta 4. punkta b) apakšpunkts.

(4) Komisija ir saņēmusi zinātniskus atzinumus par vairākiem TSE aspektiem – jo īpaši no Zinātniskās vadības komitejas un Zinātniskās veterināro pasākumu, kas saistīti ar sabiedrības veselības aizsardzību, komitejas. Šajos atzinumos ir sniegti ieteikumi par pasākumiem, kā samazināt cilvēku un dzīvnieku potenciālo apdraudējumu, ko rada inficēti dzīvnieku produkti.

(5) Šie noteikumi būtu jāpiemēro dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai un laišanai tirgū. Tomēr tie nav jāpiemēro kosmētikas produktiem un zālēm, ārstnieciskiem līdzekļiem vai to izejmateriāliem, vai starpproduktiem, kam piemēro citus īpašus noteikumus, un jo īpaši – par īpaša riska materiāla neizmantošanu. Tie nebūtu jāpiemēro arī dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas neapdraud dzīvnieku vai cilvēku veselību, jo nav paredzēti pārtikas, barības vai mēslošanas līdzekļu ražošanai. Būtu jānodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko neattiecas šī regula, glabā atsevišķi no produktiem, uz ko tā attiecas, izņemot gadījumus, ja tie atbilst vismaz tiem pašiem veselības standartiem, kam atbilst šajā regulā aplūkotie produkti.

(6) Būtu jāparedz drošības pasākumi, ko Komisija veic, ja dalībvalsts vai trešās valsts kompetentā iestāde neadekvāti reaģē uz TSE apdraudējumu.

([1]) OV C 45, 19.2.1999., 2. lpp. un OV C 120 E, 24.4.2001., 89. lpp.
([2]) OV C 258, 10.9.1999., 19. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2000. gada 17. maija atzinums (OV C 59, 23.2.2001., 93. lpp.), Padomes 2001. gada 12. februāra kopējā nostāja (OV C 88, 19.3.2001., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta2001. gada 3. maija lēmums.

▼B

(7) Būtu jānosaka procedūra dalībvalsts, trešās valsts vai kāda to reģiona (šeit turpmāk – ”valstis vai reģioni”) epidemioloģiskā statusa noteikšanai attiecībā uz GSE, pamatojoties uz pirmreizējās inficēšanās risku un cilvēku apdraudējumu un izmantojot pieejamo informāciju. Dalībvalstis un trešās valstis, kas nevēlas pieprasīt sava statusa noteikšanu, Komisijai būtu jāklasificē kādā no kategorijām, pamatojoties uz visu tai pieejamo informāciju.

(8) Dalībvalstīm būtu jāievieš mācību programmas personām, kas nodarbojas ar TSE profilaksi un kontroli, kā arī veterinārārstiem, lauksaimniekiem un strādniekiem, kas iesaistīti mājlopu transportēšanā, pārdošanā un kaušanā.

(9) Dalībvalstīm būtu jāīsteno ikgadēja GSE un skrepi slimības uzraudzības programma un būtu jāinformē Komisija un citas dalībvalstis par rezultātiem un saslimšanu ar jebkuru citu TSE.

(10) Pamatojoties uz TSE patoģenēzi un attiecīgā dzīvnieka izcelsmes vai atrašanās valsts vai reģiona epidemioloģisko statusu, daži atgremotāju audi būtu jāuzskata par īpašu riska materiālu. Īpašais riska materiāls būtu jāizņem un jālikvidē, izvairoties no jebkura cilvēku vai dzīvnieku veselības apdraudējuma. To jo īpaši nedrīkstētu laist tirgū, lai izmantotu pārtikas, barības vai mēslošanas līdzekļu ražošanā. Tomēr būtu jāparedz līdzvērtīgs veselības aizsardzības līmenis, izmantojot atsevišķu dzīvnieku TSE skrīninga testu, tiklīdz to pilnībā apstiprinās. Kaušanas paņēmieni, kas pieļauj iespēju ar smadzeņu audiem inficēt citus audus, būtu jāatļauj tikai tajās valstīs vai reģionos, kur ir viszemākais GSE apdraudējuma līmenis.

(11) Būtu jāveic pasākumi, lai novērstu TSE pārnešanu uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, aizliedzot dažu kategoriju dzīvnieku proteīna izbarošanu dažu kategoriju dzīvniekiem un aizliedzot dažu atgremotāju audu lietošanu pārtikā. Šiem aizliegumiem vajadzētu būt proporcionāliem attiecībā pret apdraudējumu.

(12) Varbūtēja dzīvnieka saslimšana ar jebkuru TSE būtu jādara zināma kompetentajai iestādei, kam nekavējoties būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, tajā skaitā pārvietošanas ierobežojumu noteikšana varbūtēji slimajam dzīvniekam izmeklēšanas rezultātu gaidīšanas laikā vai arī nokaušana oficiālā uzraudzībā. Ja kompetentā iestāde nevar izslēgt TSE iespēju, tai būtu jāpieprasa atbilstīga izmeklēšana, un līdz diagnozes noteikšanai liemenis būtu jāglabā oficiālā uzraudzībā.

(13) Ja oficiāli apstiprina saslimšanu ar TSE, kompetentai iestādei būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, tajā skaitā liemeņa likvidēšana, izmeklēšana, lai identificētu visus apdraudētos dzīvniekus, un pārvietošanas ierobežojumu noteikšana identificētajiem dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem. Īpašniekiem pēc iespējas ātrāk atlīdzina zaudējumus, kas radušies, saskaņā ar šo regulu likvidējot dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus.

(14) Dalībvalstīm būtu jāsastāda ārkārtas stāvokļa plāni valsts pasākumu īstenošanai GSE uzliesmojuma gadījumā. Komisijai būtu jāapstiprina šie plāni. Būtu jāparedz šā noteikuma attiecināšana uz TSE, kas nav GSE.

(15) Būtu jāparedz noteikumi, kas attiecas uz dažu dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu laišanu tirgū. Kopienā spēkā esošie liellopu identificēšanas un reģistrēšanas noteikumi paredz sistēmu, kas saskaņā ar starptautiskiem standartiem ļauj noskaidrot dzīvnieku ciltsmāti un izcelsmes ganāmpulku. Līdzvērtīgas garantijas būtu jāparedz liellopiem, ko importē no trešām valstīm. Dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas Kopienas noteikumi un kas ir Kopienas iekšējās tirdzniecības apritē vai ko importē no trešām valstīm, vajadzētu būt minētajos noteikumos paredzētajiem sertifikātiem, ko pēc vajadzības papildina saskaņā ar šo regulu.

▼B

(16) Būtu jāaizliedz laist tirgū dažus dzīvnieku izcelsmes produktus, kas iegūti no liellopiem augsta apdraudējuma reģionos. Tomēr šis aizliegums nebūtu jāpiemēro dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas ražoti kontrolētos apstākļos no dzīvniekiem, kuriem var pierādīt, ka to iespēja inficēties ar TSE nav liela.

(17) Lai nodrošinātu TSE profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumu ievērošanu, paraugus laboratorijas testiem ņem, ievērojot noteiktu kārtību, kas sniedz pilnu epidemioloģisku ainu par stāvokli attiecībā uz TSE. Lai garantētu vienādas testu procedūras un rezultātus, būtu jāizveido attiecīgo valstu un Kopienas etalonlaboratorijas un drošas zinātniskas metodes, tajā skaitā ātrās noteikšanas testi īpaši TSE gadījumiem. Ciktāl iespējams, būtu jāizmanto ātrās noteikšanas testi.

(18) Dalībvalstīs būtu jāveic Kopienas pārbaudes, lai nodrošinātu vienādu prasību izpildi attiecībā uz TSE profilaksi, kontroli un apkarošanu, un būtu jāparedz arī revīzijas procedūru veikšana. Lai nodrošinātu to, ka, ievedot Kopienā dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, trešās valstis sniedz Kopienas garantijām līdzvērtīgas garantijas, Kopienai būtu jāveic pārbaudes uz vietas un revīzijas, lai pārbaudītu, vai eksportētājas trešās valstis ievēro importa nosacījumus.

(19) Tirdzniecības pasākumiem attiecībā uz TSE būtu jābalstās uz starptautiskiem standartiem, pamatnostādnēm vai ieteikumiem, ja tādi pastāv. Tomēr var paredzēt zinātniski pamatotus pasākumus, kas nodrošina augstāku veselības aizsardzības līmeni, ja pasākumi, kuru pamatā ir attiecīgi starptautiski standarti, pamatnostādnes vai ieteikumi, nenodrošina pienācīgu veselības aizsardzības līmeni.

(20) Saņemot jaunu zinātnisku informāciju, šī regula būtu jāpārskata.

(21) Šajā regulā būtu jāparedz vajadzīgie pārejas pasākumi, jo īpaši attiecībā uz īpaša riska materiāla izmantošanas reglamentēšanu.

(22) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildpilnvaru īstenošanas procedūru ([1]).

(23) Lai īstenotu šo regulu, būtu jāparedz procedūras, kas veido ciešu un efektīvu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, Pastāvīgajā dzīvnieku barības komitejā un Pastāvīgajā pārtikas komitejā.

(24) Ņemot vērā, ka šīs regulas īstenošanas noteikumi ir vispārīgi pasākumi Lēmuma 1999/468/EK 2. panta nozīmē, tie būtu jāparedz saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantā paredzēto regulatīvo procedūru,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Joma

1. Šī regula nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus. To piemēro dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai un laišanai tirgū un dažos konkrētos gadījumos – to eksportēšanai.

2. Šī regula neattiecas:

a) uz kosmētiku un zālēm, un ārstnieciskiem līdzekļiem vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

b) uz produktiem, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā, dzīvnieku barībā vai mēslošanas līdzekļos, vai to izejmateriālos, vai starpprodukts;

c) uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti eksponēšanai, mācībām, zinātniskiem pētījumiem, īpašiem pētījumiem vai analīzei ar noteikumu, ka šos produktus galu galā nepatērē vai neizlieto cilvēki vai dzīvnieki, izņemot tos cilvēkus vai dzīvniekus, kurus izmanto attiecīgajā pētniecības projektā;

d) uz dzīviem dzīvniekiem, ko izmanto pētījumiem vai kas ir paredzēti pētījumiem.

2. pants

Dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu nodalīšana

Lai izvairītos no 1. panta 1. punktā minēto dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu un 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktos minēto dzīvnieku produktu vai 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto dzīvo dzīvnieku savstarpējas inficēšanās vai sajaukšanās, tie visu laiku ir jātur atsevišķi, ja vien šo dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu ražošana (audzēšana) nenotiek saskaņā ar vismaz tādiem pašiem veselības aizsardzības nosacījumiem attiecībā uz TSE.

Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:

a) TSE: visas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas, izņemot tās, ar ko slimo cilvēki;

b) laišana tirgū: visas darbības, kuru mērķis ir pārdot dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko attiecas šī regula, trešai personai Kopienā, vai cita veida piegāde par maksu vai bez maksas šai trešai personai, vai glabāšana, lai tos piegādātu šai trešai personai;

c) dzīvnieku izcelsmes produkti: visi produkti, kas iegūti no produkta vai satur produktu, kurš iegūts no dzīvnieka, uz ko attiecas Direktīvas 89/662/EEK ([1]) vai Direktīvas 90/425/EEK ([2]) noteikumi;

d) izejmateriāli: izejvielas vai citi dzīvnieku izcelsmes produkti, no kuriem vai ar kuru palīdzību ražo 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos produktus;

e) kompetenta iestāde: dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir kompetenta nodrošināt šīs regulas prasību izpildi, vai cita iestāde, kam minētā centrālā iestāde ir deleģējusi šo kompetenci, jo īpaši attiecībā uz barības kontroli; vajadzības gadījumā tā ir arī atbilstoša iestāde trešajā valstī;

f) kategorija: viena no II pielikuma C nodaļā minētājām klasifikācijas kategorijām;

g) īpašs riska materiāls: V pielikumā precizētie audi; ja nav norādīts citādi, tie nav produkti, kas satur šos audus vai ir iegūti no tiem;

h) ar TSE varbūtēji inficēts dzīvnieks: dzīvi, nokauti vai beigti dzīvnieki, kam konstatē vai ir konstatēti neiroloģiski vai uzvedības traucējumi vai vispārējā veselības stāvokļa pakāpeniska pasliktināšanās, kas saistīta ar centrālās nervu sistēmas darbības traucējumiem, un par kuriem savāktā informācija, pamatojoties uz klīnisko apskati,

([1]) Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīva 89/662/EEK par Kopienas iekšējās tirdzniecības veterinārajām pārbaudēm iekšējā tirgus izveidei (OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

([2]) Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā iekšējā tirgus izveidei (OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK.

▼B

ārstēšanas rezultātiem, pēckaušanas apskati vai pirmskaušanas un pēckaušanas laboratorijas analīzēm, neļauj noteikt citu diagnozi. Liellopi, kam īpaši GSE paredzētais ātrās noteikšanas tests ir uzrādījis pozitīvu rezultātu, ir varbūtēji slimi ar govju sūkļveida encefalopātiju (GSE);

i) saimniecība: jebkura vieta, kur tur, audzē, darbojas ar vai izrāda skatītājiem dzīvniekus, uz ko attiecas šī regula;

j) paraugu ņemšana: paraugu ņemšana, nodrošinot statistiski pareizu pārstāvību, no dzīvniekiem vai to vides, vai no dzīvnieku izcelsmes produktiem, lai noteiktu slimības diagnozi, radnieciskas attiecības, lai veiktu medicīnisko uzraudzību vai pārbaudītu mikrobioloģisko ierosinātāju vai konkrētu audu neesamību dzīvnieku izcelsmes produktos;

k) mēslošanas līdzekļi: visas dzīvnieku izcelsmes produktus saturošas vielas, ar ko apstrādā zemi, lai uzlabotu augu augšanas procesus; tie var būt biogāzes ražošanas vai komposta sadalīšanās atlikumi;

l) ātrās noteikšanas testi: X pielikuma C nodaļas 4. punktā minētās analīzes metodes, kuru rezultāti ir zināmi 24 stundu laikā;

m) alternatīvais tests: 8. panta 2. punktā minētie testi, ko izmanto par alternatīvu īpašā riska materiāla izņemšanas metodei.

2. Piemēro arī I pielikumā sniegtās īpašās definīcijas.

3. Ja šīs regulas termini nav definēti 1. punktā vai I pielikumā, piemēro Regulas (EK) Nr. 1760/2000 ([1]) attiecīgās definīcijas un definīcijas, kas sniegtas Direktīvās 64/432/EEK ([2]), 89/662/EEK, 90/425/EEK un 91/68/EEK ([3]), vai saskaņā ar tām, ciktāl šajā tekstā uz tām izdara atsauci.

4. pants

Drošības pasākumi

1. Drošības pasākumu īstenošanā piemēro Direktīvas 89/662/EEK 9. pantā, Direktīvas 90/425/EEK 10. pantā, Direktīvas 91/496/EEK ([4]) 18. pantā un Direktīvas 97/78/EK ([5]) 22. pantā paredzētos principus un noteikumus.

2. Drošības pasākumus paredz saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un vienlaikus tos dara zināmus Eiropas Parlamentam, norādot iemeslus.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmu un nosaka liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

([2]) Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām (OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/20/EK (OV L 163, 4.7.2000., 35. lpp.).

([3]) Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas regulē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar aitām un kazām (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 94/953/EK (OV L 371, 31.12.1994., 14. lpp.).

([4]) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/496/EEK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu dzīvniekiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK un 90/675/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

([5]) Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīva 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu produktiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.).

▼B

II NODAĻA

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

5. pants

Klasifikācija

1. Dalībvalsts, trešās valsts vai kāda to reģiona (šeit turpmāk – ”valstis vai reģioni”) GSE statusu var noteikt, tikai pamatojoties uz II pielikuma A nodaļā noteiktajiem kritērijiem un riska analīzes rezultātiem, kuru pamatā ir visi govju sūkļveida encefalopātijas parādīšanās potenciālie faktori, kas noteikti II pielikuma B nodaļā, un to attīstība laika gaitā.

Dalībvalstis un trešās valstis, kas vēlas palikt to trešo valstu sarakstā, kam atļauts eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus vai produktus, uz ko attiecas šī regula, iesniedz Komisijai lūgumu par GSE statusa noteikšanu, papildinot to ar attiecīgu informāciju par II pielikuma A nodaļā paredzētajiem kritērijiem un II pielikuma B nodaļā norādītajiem potenciālā apdraudējuma faktoriem un to attīstību laika gaitā.

2. Lēmumu par katru lūgumu, ar ko nosaka lūguma iesniedzējas dalībvalsts vai trešās valsts vai dalībvalsts vai trešās valsts reģiona klasificēšanu kādā no II pielikuma C nodaļā noteiktajām kategorijām, pieņem, ņemot vērā 1. punktā paredzētos kritērijus un potenciālā apdraudējuma faktorus, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc 1. punkta otrajā daļā minētā lūguma un attiecīgās informācijas iesniegšanas. Ja Komisija konstatē, ka pamatojuma dokumenti nesatur II pielikuma A un B nodaļās noteikto informāciju, tā pieprasa papildu informāciju, norādot iesniegšanas termiņu. Galīgo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc visas informācijas iesniegšanas.

Pēc tam, kad Starptautiskais epizootisko slimību birojs (SESB) ir noteicis procedūru valstu klasificēšanai pa kategorijām, un ja tas ir klasificējis lūguma iesniedzēju valsti kādā no šīm kategorijām, vajadzības gadījumā var pieņemt lēmumu pārskatīt saskaņā ar šā punkta pirmo daļu Kopienas noteikto attiecīgās valsts klasifikāciju, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts vai trešās valsts iesniegtā informācija, ievērojot II pielikuma A un B nodaļu, ir nepietiekama vai neskaidra, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru tā var noteikt attiecīgās dalībvalsts vai trešās valsts GSE statusu, pamatojoties uz pilnu riska analīzi.

Šajā riska analīzē jāiekļauj pārliecinošs statistikas pārskats par epidemioloģisko stāvokli attiecībā uz TSE lūguma iesniedzējā dalībvalstī vai trešā valstī, pamatojoties uz ātro noteikšanas testu izmantošanu skrīninga procedūrā. Komisija ņem vērā SESB izmantotos klasifikācijas kritērijus.

Ātrās noteikšanas testus šim mērķim apstiprina saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un iekļauj X pielikuma C nodaļas 4. punktā sniegtajā sarakstā.

Šo skrīninga procedūru var izmantot dalībvalstis vai trešās valstis, kas vēlas, lai Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru apstiprinātu klasifikāciju, ko tās veikušas uz minētā pamata.

Minētās skrīninga procedūras izmaksas sedz attiecīgā dalībvalsts vai trešā valsts.

4. Dalībvalstis vai trešās valstis, kas, sākot no 2001. gada 1. jūlija, sešu mēnešu laikā nav iesniegušas lūgumu saskaņā ar 1. punktu, līdz šā lūguma iesniegšanai uzskata par II pielikuma C nodaļā minētās 5. kategorijas valstīm attiecībā uz dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu nosūtīšanu no savas teritorijas.

5. Dalībvalstis pēc iespējas ātrāk dara Komisijai zināmus visus epidemioloģiskos apliecinājumus vai citu informāciju, kas var radīt izmaiņas GSE statusā, un jo īpaši – 6. pantā paredzēto uzraudzības programmu rezultātus.

▼B

6. Par trešās valsts saglabāšanu vienā no Kopienas noteikumos paredzētajiem sarakstiem, lai varētu eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, pieņem lēmumu saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, un – ņemot vērā pieejamo informāciju vai ja uzskata, ka pastāv saslimšana ar TSE– tas ir atkarīgs no tā, ka ir iesniegta 1. punktā paredzētā informācija. Ja saņem atteikumu iesniegt minēto informāciju trīs mēnešu laikā pēc Komisijas pieprasījuma dienas, līdz minētās informācijas iesniegšanai un novērtēšanai saskaņā ar 2. un 3. punktu piemēro šā panta 4. punkta noteikumus.

Trešām valstīm ir tiesības eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, saskaņā nosacījumiem, kas attiecas uz šo valstu kategoriju, kā noteikusi Komisija, ar nosacījumu, ka tās apņemas pēc iespējas ātrāk rakstiski informēt Komisiju par visiem epidemioloģiskajiem vai citiem pierādījumiem, kas var radīt izmaiņas GSE statusā.

7. Saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru var pieņemt lēmumu mainīt dalībvalsts vai trešās valsts, vai to reģiona klasificēšanu pēc GSE statusa saskaņā ar 21. pantā paredzēto pārbaužu rezultātiem.

8. Šā panta 2., 3., 4., 6. un 7. punktā minēto lēmumu pamatā ir riska novērtējums, ņemot vērā II pielikuma A un B nodaļās sniegtos ieteiktos kritērijus.

III NODAĻA

TSE PROFILAKSE

6. pants

Uzraudzības sistēma

1. Katra dalībvalsts īsteno ikgadēju GSE un skrepi slimības uzraudzības programmu saskaņā ar III pielikuma A nodaļu. Minētā programma ietver skrīninga procedūru, kurā izmanto ātrās noteikšanas testus.

Ātrās noteikšanas testus šim mērķim apstiprina saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un iekļauj X pielikuma C nodaļas 4. punktā.

2. Katra dalībvalsts informē Komisiju un citas dalībvalstis Pastāvīgajā veterinārijas komitejā par tādu TSE parādīšanos, kas nav GSE.

3. Visas oficiālās izmeklēšanas un laboratorijas pārbaudes reģistrē saskaņā ar III pielikuma B nodaļu.

4. Dalībvalstis iesniedz Komisijai ikgadēju ziņojumu, kurā ietver vismaz III pielikuma B nodaļas I daļā minēto informāciju. Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam. Trīs mēnešu laikā pēc minēto ziņojumu saņemšanas Komisija iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai attiecīgo valstu ziņojumu kopsavilkumu, kurā ir sniegta vismaz III pielikuma B nodaļas II daļā minētā informācija.

7. pants

Aizliegumi attiecībā uz dzīvnieku barību

1. Atgremotājus ir aizliegts barot ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem.

2. Turklāt 1. punktā minēto aizliegumu attiecina dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem saskaņā ar IV pielikuma 1. punktu.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neierobežojot IV pielikuma 2. punkta noteikumus.

4. Dalībvalstīm vai to reģioniem, kas ietilpst 5. kategorijā, nav atļauts eksportēt vai glabāt mājlopiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus un kaķus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

▼B

Trešām valstīm vai to reģioniem, kas ietilpst 5. kategorijā, nav atļauts eksportēt uz Kopienu mājlopiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus un kaķus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai un jo īpaši noteikumus par savstarpējas inficēšanās profilaksi un par paraugu ņemšanas un analīzes (kas jāveic, lai pārbaudītu šā panta ievērošanu) metodēm pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

8. pants

Īpašs riska materiāls

1. Īpašo riska materiālu izņem un iznīcina saskaņā ar V pielikuma 2., 3., 4. un 8. punktu.

Šo īpašo riska materiālu vai materiālu, kas iegūts, to apstrādājot, var laist tirgū vai vajadzības gadījumā eksportēt tikai galīgai likvidēšanai saskaņā ar V pielikuma 3. un 4. punktu vai, ja vajadzīgs, ar 7. punkta c) apakšpunktu vai 8. punktu. To nedrīkst ievest Kopienā. Īpašā riska materiāla tranzītam Kopienas teritorijā jānotiek saskaņā ar Direktīvas 91/496/EEK 3. pantu.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro to dzīvnieku audiem, kam veikts alternatīvs tests, kurš apstiprināts šim konkrētajam mērķim saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un minēts X pielikuma C nodaļas 5. punktā, un kuru piemēro saskaņā ar V pielikuma 5. punktā minētajiem nosacījumiem, ja šā alternatīvā testa rezultāti ir negatīvi.

Dalībvalstīm, kas atļauj minēto alternatīvo testu, ir jāinformē pārējās dalībvalstis un Komisija.

3. Dalībvalstīs vai to reģionos, kas ietilpst II pielikuma C nodaļā minētajā 2., 3., 4. un 5. kategorijā, smadzeņu audu saplosīšanu, ievietojot galvaskausa smadzeņdaļā koniskas formas metāla instrumentu, pēc apdullināšanas neveic liellopiem, aitām un kazām, kuru gaļa paredzēta lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā.

4. Regulāri veic to datu korekciju, kas attiecas uz V pielikumā norādīto vecumu. Šo korekciju pamatā ir jaunākie apstiprinātie zinātniskie atklājumi attiecībā uz TSE saslimšanas gadījumu statistisko varbūtību Kopienas liellopu, aitu un kazu attiecīgajās vecuma grupās.

5. Atkāpjoties no 1.—4. punkta, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu par 7. panta 1. punkta spēkā stāšanās dienu vai – vajadzības gadījumā trešās valstīs – par datumu, no kura aizliedz zīdītāju proteīnu izmantošanu atgremotāju barībā katrā 3. vai 4. kategorijas valstī, lai ierobežotu šā panta piemērošanu dzīvniekiem, kas dzimuši šajās valstīs vai reģionos pirms minētā datuma.

Tāpat arī, atkāpjoties no 1.— 4. punkta, pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju un pamatojoties uz incidentriska, izplatīšanās riska un cilvēku riska novērtējumu, saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru var pieņemt lēmumu atļaut izmantot pārtikā, barībā un mēslošanas līdzekļos 5. kategorijā ietilpstošajās valstīs vai to reģionos esošu vai no tiem cēlušos liellopu mugurkaulus un muguras smadzeņu pakaļējās saknītes nervu mezglus.

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

9. pants

Dzīvnieku izcelsmes produkti, kas iegūti no atgremotāju audiem vai satur šos audus

1. Dzīvnieku izcelsmes produktus, kas minēti VI pielikumā, neražo no atgremotāju audiem, kas cēlušies no 5. kategorijas valstīm vai to reģioniem, izņemot gadījumu, ja tos ražo saskaņā ar ražošanas procesiem, kas apstiprināti, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

2. Mehāniski atkaulotas gaļas ražošanā neizmanto to liellopu, aitu un kazu galvas kaulus un mugurkaulus, kas cēlušies no 2., 3., 4. vai 5. kategorijas valstīm vai to reģioniem.

3. Ņemot vērā V pielikuma 5. punktā paredzētos kritērijus, 1. un 2. punktu nepiemēro atgremotājiem, kam veikts saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru atzīts alternatīvs tests, ja testa rezultāti ir negatīvi.

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

10. pants

Izglītības programmas

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes darbinieki, diagnostikas laboratoriju, kā arī lauksaimniecības un veterinārās medicīnas koledžu darbinieki, valsts pilnvaroti veterinārārsti, praktizējoši veterinārārsti, lopkautuvju darbinieki un dzīvnieku audzētāji, turētāji un apstrādātāji ir ieguvuši zināšanas par klīniskajām pazīmēm, epidemioloģiju, savukārt personāls, kas atbild par pārbaužu veikšanu – par laboratorijas konstatējumu interpretāciju saistībā ar TSE.

2. Lai nodrošinātu 1. punktā paredzēto izglītības programmu efektīvu īstenošanu, var piešķirt Kopienas finansiālo palīdzību. Šīs palīdzības apjomu nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

TSE KONTROLE UN APKAROŠANA

11. pants

Paziņojums

Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK ([1]), dalībvalstis nodrošina to, ka par visiem ar TSE varbūtēji slimiem dzīvniekiem nekavējoties paziņo kompetentām iestādēm.

Dalībvalstis regulāri informē cita citu un Komisiju par paziņotajiem saslimšanas gadījumiem ar TSE.

Kompetentā iestāde nekavējoties veic šīs regulas 12. pantā paredzētos pasākumus, kā arī visus citus vajadzīgos pasākumus.

12. pants

Pasākumi attiecībā uz varbūtēji slimiem dzīvniekiem

1. Katram dzīvniekam, kas varbūt ir inficēts ar TSE, nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu, līdz ir zināmi kompetentās iestādes veikto klīnisko un epidemioloģisko pārbaužu rezultāti, vai arī nokauj oficiālā kontrolē laboratorijas pārbaudēm.

Ja ir aizdomas par liellopa saslimšanu ar GSE kādā dalībvalsts saimniecībā, visiem pārējiem šīs saimniecības liellopiem līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Ja ir aizdomas par aitas vai kazas saslimšanu ar GSE kādā dalībvalsts saimniecībā, pamatojoties uz objektīviem pierādījumiem, piemēram, tādu testu rezultātiem, kas praktiski ļauj atšķirt dažādas TSE formas, visām pārējām šīs saimniecības aitām un kazām līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā dzīvnieks atradies laikā, kad radās aizdomas par saslimšanu ar GSE, nevarētu būt tā saimniecība, kurā dzīvnieku būtu varējusi apdraudēt GSE, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu par oficiāla pārvietošanas ierobežojuma noteikšanu tikai varbū-

([1]) Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīva 82/894/EEK par paziņojumiem par dzīvnieku slimībām Kopienā (OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 2000/556/EK (OV L 235, 19.9.2000., 27. lpp.).

▼B

tēji inficētajam dzīvniekam. Ja uzskata par vajadzīgu, kompetentā iestāde atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var arī pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām saimniecībām vai tikai apdraudētajai saimniecībai.

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un atkāpjoties no šā punkta otrās, trešās un ceturtās daļas prasībām, dalībvalsti var atbrīvot no oficiālajiem dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumiem, ja tā veic pasākumus, kas nodrošina līdzvērtīgus drošības pasākumus.

2. Ja kompetentā iestāde nolemj, ka iespēju par inficēšanos ar TSE nevar izslēgt, dzīvnieku nokauj, ja tas vēl ir dzīvs; tā smadzenes un visus citus audus, ko var norādīt kompetentā iestāde, izņem un nosūta oficiāli apstiprinātai laboratorijai, 19. panta 1. punktā paredzētajai attiecīgās valsts etalonlaboratorijai vai 19. panta 2. punktā paredzētajai Kopienas etalonlaboratorijai uz pārbaudi saskaņā ar 20. pantā paredzētajām testu metodēm.

3. Visas varbūtēji slimā dzīvnieka ķermeņa daļas, tajā skaitā ādu, līdz negatīvas diagnozes noteikšanai patur oficiālā kontrolē vai iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu.

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

13. pants

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par saslimšanu ar TSE

1. Ja saslimšana ar TSE ir oficiāli apstiprināta, pēc iespējas ātrāk veic šādus pasākumus:

a) visas dzīvnieka ķermeņa daļas pilnībā iznīcina saskaņā ar V pielikumu, izņemot audus, ko saskaņā ar III pielikuma B nodaļas III daļas 2. punktu saglabā uzskaitei;

b) veic izmeklēšanu, lai saskaņā ar VII pielikuma 1. punktu identificētu visus apdraudētos dzīvniekus;

c) visus VII pielikuma 2. punktā minētos dzīvniekus un dzīvnieku produktus, ko b) apakšpunktā minētās izmeklēšanas laikā identificē kā apdraudētus, nokauj un pilnībā iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. un 4. punktu.

Atkāpjoties no šā punkta, dalībvalstis var piemērot citus pasākumus, kas piedāvā līdzvērtīgu aizsardzības līmeni, ja šie pasākumi ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Līdz 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanai saimniecību, kurā dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslimšanu ar TSE, pakļauj oficiālai kontrolei, un pret TSE uzņēmīgo dzīvnieku un no tiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu jebkuru pārvietošanu no saimniecības vai uz saimniecību var veikt tikai ar kompetentās iestādes atļauju, lai nodrošinātu attiecīgo dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tūlītēju izsekošanu un identificēšanu.

Ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā slimais dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslimšanu ar TSE, nevarētu būt tā saimniecība, kurā dzīvnieku apdraudējusi TSE, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu pakļaut oficiālai kontrolei abas saimniecības vai tikai apdraudēto saimniecību.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) un c) apakšpunkta prasībām, dalībvalstis, kas ir ieviesušas 12. panta 1. punkta piektajā daļā paredzētajiem drošības pasākumiem līdzvērtīgu aizvietotājsistēmu, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var atbrīvot no prasības par dzīvnieku pārvietošanas oficiālu ierobežošanu un prasības par dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu.

4. Īpašniekiem nekavējoties atlīdzina zaudējumus, kas radušies, nokaujot dzīvniekus vai iznīcinot dzīvnieku izcelsmes produktus saskaņā ar 12. panta 2. punktu un šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu.

▼B

5. Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK, apstiprinātos TSE saslimšanas gadījumus, kas nav GSE saslimšanas gadījumi, Komisijai dara zināmus reizi gadā.

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

14. pants

Ārkārtas stāvokļa plāns

1. Saskaņā ar Kopienas dzīvnieku slimību kontroles noteikumu vispārīgajiem kritērijiem dalībvalstis sagatavo pamatnostādnes, precizējot īstenojamos valstu pasākumus un norādot kompetenci un pienākumus gadījumos, kad apstiprina saslimšanu ar TSE.

2. Ja Kopienas tiesību akti ir jāpiemēro vienādi, pamatnostādnes var saskaņot, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

V NODAĻA

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

15. pants

Dzīvi dzīvnieki, to sperma, embriji un olšūnas

1. Liellopu, aitu vai kazu un to spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū vai – vajadzības gadījumā – eksportēšanu pakļauj VIII pielikumā paredzētajiem nosacījumiem, bet importēšanu – IX pielikumā paredzētajiem nosacījumiem. Kopā ar dzīviem dzīvniekiem un to embrijiem un olšūnām nosūta atbilstīgus veterinārus vai veselības sertifikātus, ko paredz Kopienas tiesību akti, saskaņā ar 17. pantu vai – importēšanas gadījumā – saskaņā ar 18. pantu.

2. Ar TSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku pirmās paaudzes pēcnācēju, spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū pakļauj VIII pielikuma B nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

16. pants

Dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū

1. Tirgū laišanas vai – vajadzības gadījumā – eksporta ierobežojumus, ievērojot šo pantu, VIII pielikuma C un D nodaļas un IX pielikuma A, C, F un G nodaļu, nenosaka šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas iegūti no veseliem atgremotājiem:

a) dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas 15. pants, un jo īpaši spermai, embrijiem un olšūnām;

b) i) neapstrādātam pienam Direktīvas 92/46/EEK ([1]) nozīmē;

ii) pienam, no kā ražo piena produktus Direktīvas 92/46/EEK nozīmē;

iii) termiski apstrādātam dzeramajam pienam Direktīvas 92/46/EEK nozīmē;

iv) dikalcija fosfātam (bez proteīna vai taukiem);

([1]) Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīva 92/46/EEK par dzīvnieku veselības noteikumiem attiecībā uz neapstrādāta piena, termiski apstrādāta piena un piena produktu ražošanu un laišanu tirgū (OV L 268, 14.9.1992., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/23/EK (OV L, 23.5.1996., 10. lpp.).

▼B

v) ādām Direktīvas 92/118/EEK ([1]) nozīmē;

vi) želatīnam Direktīvas 92/118/EEK nozīmē, kas iegūts no v) punktā minētajām ādām;

vii) kolagēnam, kas iegūts no v) punktā minētajām ādām.

2. Dzīvnieku izcelsmes produktiem, ko ieved no 2., 3., 4. un 5. kategorijas trešās valsts, jābūt iegūtiem no veseliem liellopiem, aitām un kazām, kam nav izdarīta 8. panta 3. punktā minētā smadzeņu audu saplosīšana vai kas nav nokauti, injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā.

3. Tirgū nelaiž dzīvnieku izcelsmes produktus, kas satur audus, kuri iegūti no 5. kategorijas dalībvalsts, dalībvalsts reģiona vai trešās valsts liellopiem, ja vien tie nav iegūti:

a) no dzīvniekiem, kas dzimuši pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar dzīvnieku proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem, vai

b) no dzīvniekiem, kas dzimuši, audzēti un turēti ganāmpulkos, kuru apstiprinātā slimību vēsture apliecina, ka vismaz septiņus gadus tajos nav konstatēta GSE.

Turklāt dzīvnieku izcelsmes produktus nesūta no 5. kategorijas dalībvalsts vai dalībvalsts reģiona uz citu dalībvalsti un neimportē no 5. kategorijas trešās valsts. Šo aizliegumu nepiemēro dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas uzskaitīti VIII pielikuma C nodaļā un atbilst VIII pielikuma C nodaļas prasībām. Tos nosūta kopā ar veselības sertifikātu, ko izsniedz valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinot, ka tie ir ražoti atbilstīgi šai regulai.

4. Ja dzīvnieku pārved no kādas valsts vai reģiona uz citā kategorijā klasificētu valsti vai reģionu, to klasificē to valstu vai reģionu visaugstākajā kategorijā, kur tas ir uzturējies vairāk nekā 24 stundas, ja vien nevar sniegt pietiekamas garantijas, apliecinot, ka dzīvnieks nav saņēmis barību no valsts vai reģiona, kas ietilpst minētajā visaugstākajā kategorijā.

5. Dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šajā pantā noteikti īpaši noteikumi, nosūta kopā ar atbilstīgiem veselības sertifikātiem vai komercdokumentiem, ko Kopienas tiesību akti pieprasa saskaņā ar 17. un 18. pantu, vai – ja Kopienas tiesību akti neparedz šādus sertifikātus vai dokumentus – kopā ar veselības sertifikātu vai komercdokumentu, kuru paraugus nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. Lai dzīvnieku izcelsmes produktus varētu importēt Kopienā, tiem jāatbilst IX pielikuma A, C, F un G nodaļā minētajiem nosacījumiem.

7. Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru 1. līdz 6. punkta noteikumus var attiecināt uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem. Šā panta piemērošanas noteikumus pieņem, izmantojot to pašu procedūru.

17. pants

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru Direktīvas 64/432/EEK F pielikumā minētos veselības sertifikātus, Direktīvas 91/68/EEK E pielikuma II un III paraugu un Kopienas tiesību aktos paredzētos attiecīgos veselības sertifikātus, kas attiecas uz liellopu, aitu vai kazu spermas, embriju un olšūnu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz kategoriju, norādot izcelsmes dalībvalsts vai reģiona klasifikāciju saskaņā ar 5. pantu.

Atbilstīgos komercdokumentus, kas attiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz izcelsmes dalībvalsts vai reģiona kategoriju, ko Komisija piešķīrusi saskaņā ar 5. pantu.

([1]) Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/118/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības aizsardzības prasības, kas reglamentē to produktu tirdzniecību un importu Kopienā, kuri nav pakļauti minētajām prasībām, ko paredz īpaši Kopienas noteikumi, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma 1. daļā un – attiecībā uz patogēniem – Direktīvā 90/425/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 1999/724/EK (OV L 290, 12.11.1999., 32. lpp.).

▼B

18. pants

Trešām valstīm, kas saskaņā ar 5. pantu ir klasificētas kādā kategorijā, tūlīt pēc minētā lēmuma par klasifikāciju pieņemšanas, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru, ar IX pielikumā paredzēto īpašo prasību papildina attiecīgos veselības sertifikātus, ko importam paredz Kopienas tiesību akti.

VI NODAĻA

ETALONLABORATORIJAS, PARAUGU ŅEMŠANA, TESTI UN KONTROLE

19. pants

Etalonlaboratorijas

1. Valstu etalonlaboratorijas katrā dalībvalstī un to funkcijas un pienākumus nosaka X pielikuma A nodaļa.

2. Kopienas etalonlaboratorija un tās funkcijas un pienākumi noteikti X pielikuma B nodaļā.

20. pants

Paraugu ņemšana un laboratorijas metodes

1. Paraugu ņemšanu un laboratorijas testus, lai konstatētu saslimšanu ar TSE, veic, izmantojot X pielikuma C nodaļā paredzētās metodes un kārtību.

2. Ja jānodrošina vienāda šā panta piemērošana, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem ieviešanas noteikumus, tajā skaitā metodi, ar ko apstiprina aitu un kazu saslimšanu ar GSE.

21. pants

Kopienas kontrole

1. Komisijas eksperti var veikt pārbaudes uz vietas sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ciktāl tas vajadzīgs vienādai šīs regulas piemērošanai. Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudes, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus. Komisija informē kompetento iestādi par veikto pārbaužu rezultātiem.

Šā panta piemērošanas noteikumus un jo īpaši tos, kas regulē sadarbību ar attiecīgo valstu iestādēm, pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Kopienas pārbaudes attiecībā uz trešām valstīm veic saskaņā ar Direktīvas 97/78/EK 20. un 21. pantu.

VII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz īpašu riska materiālu

1. XI pielikuma A daļas noteikumus piemēro vismaz sešus mēnešus no 2001. gada 1. jūlija un pārtrauc piemērot tūlīt pēc tam, kad saskaņā ar 5. panta 2. vai 4. punktu ir pieņemts lēmums par 8. panta spēkā stāšanās dienu.

2. Lai apstiprinātu vai apgāztu 5. panta 1. punktā minētos riska analīzes secinājumus, izmanto pārliecinoša statistikas pārskata rezultātus, kas veikts pārejas periodā saskaņā ar 5. panta 3. punktu, vienlaikus ņemot vērā SEBS definētos klasifikācijas kritērijus.

3. Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz minēto statistikas pārskatu.

▼B

4. Kritēriju minimums, kas jāievēro šajā statistikas pārskatā, noteikts XI pielikuma B daļā.

23. pants

Pielikumu un pārejas pasākumu grozījumi

Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju par visiem jautājumiem, kas varētu ietekmēt veselības aizsardzību, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru groza vai papildina pielikumus un pieņem visus piemērotos pārejas pasākumus.

▼M21

Saskaņā ar šo procedūru pārejas pasākumus pieņem laikposmam, vēlākais, līdz 2007. gada 1. jūlijam, lai atļautu pārkārtošanos no pašreizējiem pasākumiem uz šajā regulā noteiktajiem pasākumiem.

▼B

24. pants

Komitejas

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā veterinārā komiteja. Jautājumos, kas attiecas tikai uz dzīvnieku barību, Komitejai tomēr palīdz Pastāvīgā dzīvnieku barības komiteja, un jautājumos, kas attiecas tikai uz pārtiku – Pastāvīgā pārtikas komiteja.

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Minētā lēmuma 5. panta 6. punktā minētais laiks ir trīs mēneši, bet šīs regulas 4. panta 2. punktā minēto drošības pasākumu gadījumā – 15 dienas

3. Katra komiteja apstiprina savu reglamentu.

25. pants

Apspriešanās ar zinātniskajām komitejām

Ar attiecīgām zinātniskām komitejām apspriežas par visiem jautājumiem, uz ko attiecas šī regula un kuri varētu ietekmēt sabiedrības veselības aizsardzību.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2001. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼**M10**

I PIELIKUMS

ĪPAŠAS DEFINĪCIJAS

1. Šajā regulā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 ([1]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ([2]) un Padomes Direktīvā 79/373/EEK ([3]) noteiktās definīcijas:

   a) Regulā (EK) Nr. 1774/2002:

      i) ”lauksaimniecības dzīvnieks” 2. panta 1. punkta f) apakšpunktā;

      ii) ”lolojumdzīvnieku barība” I pielikuma 41. punktā;

      iii) ”pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas” I pielikuma 42. punktā;

      iv) ”želatīns” I pielikuma 26. punktā;

      v) ”asins pagatavojumi” I pielikuma 4. punktā;

      vi) ”žāvētu asiņu milti” I pielikuma 6. punktā; un

      vii) ”zivju milti” I pielikuma 24. punktā;

   b) ”barības” definīcija Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;

   c) ”kompleksās barības” definīcija Direktīvas 79/373/EEK 2. panta d) apakšpunktā.

▼**M16**

2. Šajā regulā izmanto arī šādas definīcijas:

   a) ”autohtons GSE gadījums” ir govju sūkļveida encefalopātijas gadījums, par ko nav skaidru pierādījumu, ka tas radies inficēšanās ceļā pirms dzīva dzīvnieka importēšanas;

   b) ”atsevišķie taukaudi” ir iekšējie un ārējie ķermeņa tauki, kas izņemti kaušanas un izciršanas procesā, un jo īpaši svaigie tauki no liellopu sirdīm, taukplēvēm un nierēm, kā arī tauki no saciršanas telpas;

   c) ”kohorta” ir tādu liellopu grupa, kas ir:

      i) gan dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kur inficētais liellops, un tas noticis 12 mēnešus pirms vai pēc inficētā liellopa dzimšanas;

      ii) kādu laiku savas dzīves pirmajā gadā audzēti kopā ar slimo dzīvnieku tā pirmajā dzīves gadā;

   d) ”dzīvnieks, kam ir apstiprināta slimība”, ir pirmais dzīvnieks saimniecībā vai epidemioloģiski noteiktā grupā, kuram apstiprināta TSE infekcija.

([1]) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.
([2]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.
([3]) OV L 86, 6.4.1979., 30. lpp.

▼B

II PIELIKUMS

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

A NODAĻA

Dalībvalsts, trešās valsts vai to reģiona (šeit turpmāk – ”valsts vai reģions”) GSE statusu nosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

a) rezultāti, ko iegūst, veicot riska analīzi, lai identificētu visus potenciālos GSE rašanās faktorus, kas minēti B nodaļā, un to attīstību laika gaitā;

b) izglītības programma veterinārārstiem, audzētājiem un tiem, kas transportē, realizē un kauj liellopus, kas rosina viņus ziņot par visām pieaugušu liellopu neiroloģiskām saslimšanām;

c) obligāta ziņošana par visiem liellopiem, kam ir GSE klīniskās pazīmes, un to pārbaude;

d) pastāvīga GSE uzraudzības sistēma ar īpašu atsauci uz B nodaļā minētajiem apdraudējumiem, ņemot vērā III pielikuma A nodaļas tabulas pamatnostādnes, vai saskaņā ar attiecīgiem starptautiskajiem standartiem; ziņojumi par veikto pārbaužu skaitu un to rezultātiem ir jāglabā vismaz septiņus gadus;

e) galvas smadzeņu vai citu saskaņā ar d) apakšpunktā minēto uzraudzības sistēmu iegūtu audu paraugu pārbaude apstiprinātā laboratorijā.

B NODAĻA

A nodaļas a) apakšpunktā minētās riska analīzes pamatā ir šādi faktori:

— liellopus baro ar gaļu un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem;

— ar TSE varbūtēji inficētas gaļas un kaulu miltu importēšana vai dradžu vai arī tādas dzīvnieku barības importēšana, kas satur gaļu un kaulu miltus vai dradžus;

— ar TSE varbūtēji inficētu dzīvnieku vai olšūnu/embriju importēšana;

— valsts vai reģiona epidemioloģiskais stāvoklis attiecībā uz dzīvnieku TSE;

— zināšanas par liellopu, aitu un kazu populācijas struktūru valstī vai reģionā;

— dzīvnieku atkritumu avots, šo atkritumu pārstrādes procesu parametri un dzīvnieku barības ražošanas metodes.

C NODAĻA

Kategoriju definīcija

Dalībvalstu vai trešo valstu, vai to reģiona GSE statusu nosaka, klasificē vienā no šādām kategorijām:

A. 1. KATEGORIJA: Valsts vai reģions, kurā nav GSE.

Valsts vai reģions, kur, pamatojoties uz B nodaļā sniegto informāciju, ir veikta riska analīze, kas parādījusi, ka attiecīgā laika posmā ir veikti vajadzīgie pasākumi, lai pārvaldītu visus identificētos apdraudējumus, un:

1. VAI NU nav reģistrēts neviens GSE gadījums un:

i) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji, vai

ii) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas c) apakšpunkta kritēriji, un ir pierādīts, ka vismaz astoņus gadus atgremotāji nav baroti ar gaļu un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem vai zīdītājiem;

2. VAI, ja ir skaidri parādīts, ka visus GSE gadījumus ir tieši izraisījis dzīvu liellopu vai liellopu embriju/olšūnu imports un visi slimie liellopi, kā arī (ja tās ir dzīvnieku mātītes) to pēdējie pēcnācēji, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās – ja viņi ir bijuši dzīvi attiecīgajā valstī vai reģionā – ir nokauti un pilnībā iznīcināti, un vai nu:

i) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji, vai

ii) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas c) apakšpunkta kritēriji, un ir pierādīts, ka vismaz astoņus gadus atgremotāji nav baroti ar gaļu un kaulu miltiem, vai dradžiem;

▼B

3. VAI, ja par pēdējo autohtono GSE gadījumu ir ziņots vairāk nekā pirms septiņiem gadiem, vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji un ir aizliegta atgremotāju barošana ar atgremotāju gaļu un kaulu miltiem, un dradžiem, un aizliegums ir sekmīgi darbojies vismaz astoņus gadus.

B. 2. KATEGORIJA: No GSE pagaidām brīva valsts vai reģions, kurā nav ziņots par autohtoniem gadījumiem.

Valsts vai reģions, kur, pamatojoties uz B nodaļā sniegto informāciju, ir veikta riska analīze, kas parādījusi, ka attiecīgā laika posmā ir veikti vajadzīgie pasākumi, lai pārvaldītu visus identificētos apdraudējumus, un:

1. VAI NU nav bijis GSE gadījumu, un:

i) A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritērijus ievēro, bet tie nav ievēroti septiņu gadu garumā, vai

ii) ir pierādīts, ka vismaz astoņus gadus atgremotāji nav baroti ar gaļu un kaulu miltiem, vai dradžiem, bet A nodaļas c) apakšpunkta kritēriji nav ievēroti septiņu gadu garumā;

2. VAI, ja ir skaidri parādīts, ka visus GSE saslimšanas gadījumus ir tieši izraisījis dzīvu liellopu vai liellopu embriju/olšūnu imports un visi slimie liellopi, kā arī (ja tās ir dzīvnieku mātītes) to pēdējie pēcnācēji, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās – ja viņi ir bijuši dzīvi attiecīgajā valstī vai reģionā – ir nokauti un pilnībā iznīcināti, un vai nu:

i) ievēro A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritērijus, bet tie nav ievēroti septiņu gadu garumā, vai

ii) ir pierādīts, ka vismaz astoņus gadus atgremotāji nav baroti ar gaļu un kaulu miltiem, vai dradžiem, bet A nodaļas c) apakšpunkta kritēriji nav ievēroti septiņu gadu garumā.

C. 3. KATEGORIJA: No GSE pagaidām brīva valsts vai reģions, kurā ir ziņots vismaz par vienu autohtonu gadījumu.

Valsts vai reģions, kur, pamatojoties uz B nodaļā sniegto informāciju, ir veikta riska analīze, kas parādījusi, ka attiecīgā laika posmā ir veikti vajadzīgie pasākumi, lai pārvaldītu visus identificētos apdraudējumus, un:

1. VAI NU par pēdējo autohtono GSE gadījumu ir ziņots pirms vairāk nekā septiņiem gadiem, tiek ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji, un sekmīgi darbojas aizliegums nebarot atgremotājus ar atgremotāju gaļu, kaulu miltiem un dradžiem, bet:

i) A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji nav ievēroti septiņu gadu garumā, vai

ii) astoņus gadus nav sekmīgi darbojies aizliegums barot atgremotājus ar atgremotāju gaļu, kaulu miltiem un dradžiem;

2. VAI, ja par pēdējo autohtono gadījumu ir ziņots pirms mazāk nekā septiņiem gadiem, GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts uz autohtono gadījumu pamata, valstī vai reģionā esošajiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir bijis mazāks par vienu gadījumu no miljona katrā no pēdējiem četriem secīgiem divpadsmit mēnešu laikposmiem vai, ja valstī vai reģionā par 24 mēnešiem vecāku liellopu skaits nesasniedz 1 miljonu – par vienu gadījumu no to reālā skaita (aprēķina, pamatojoties uz *Eurostat* statistikas datiem), un ja:

i) vismaz astoņus gadus ir sekmīgi darbojies aizliegums barot atgremotājus ar atgremotāju gaļu, kaulu miltiem un dradžiem;

ii) vismaz septiņus gadus ir ievēroti A nodaļas b) līdz e) apakšpunkta kritēriji;

iii) slimos liellopus, kā arī:

— ja tās ir dzīvnieku mātītes – to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,

— visus kohortas liellopus

nokauj un pilnībā iznīcina, ja attiecīgajā valstī vai reģionā tie vēl ir dzīvi.

Atkāpjoties no iii) punkta, šajā klasifikācijā var ņemt vērā citus pasākumus, kas attiecībā uz apdraudēto dzīvnieku nokaušanu piedāvā līdzvērtīgu aizsardzības līmeni.

D. 4. KATEGORIJA: Valsts vai reģions ar zemu GSE izplatību.

Jebkura valsts vai reģions, kur:

▼B

1. Ievēro A nodaļā minētos kritērijus un kur GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts par pēdējiem 12 mēnešiem, valstī vai reģionā esošajiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir bijis lielāks vai vienāds ar vienu autohtonu gadījumu no miljona un mazāks vai vienāds ar 100 gadījumiem no miljona, vai

2. Ievēro A nodaļā minētos kritērijus un GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts saskaņā ar 1. punktu, ir bijis mazāks par vienu autohtonu gadījumu no miljona mazāk nekā četrus 12 mēnešu laikposmus pēc kārtas, un slimos liellopus, kā arī:

   — ja tās ir dzīvnieku mātītes – to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās,

   — visus kohortas liellopus,

   ja tie attiecīgajā valstī vai reģionā ir dzīvi, nokauj un pilnībā iznīcina.

   Atkāpjoties no šā punkta, šajā klasifikācijā var ņemt vērā citus pasākumus, kas attiecībā uz apdraudēto dzīvnieku nokaušanu piedāvā līdzvērtīgu aizsardzības līmeni.

   Par 4. kategorijas valstīm vai reģioniem jāuzskata valstis vai reģioni, kur GSE izplatības līmenis pēdējo 12 mēnešu laikā valstī vai reģionā esošajiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir bijis mazāks par vienu autohtonu gadījumu no miljona, bet kur ir veikta A nodaļā aprakstītā riska analīze, kas parāda, ka netiek ievērots vismaz viens no kritērijiem, kas ļauj valsti vai reģionu ierindot 2. vai 3. kategorijā.

E. 5. KATEGORIJA: Valsts vai reģions ar augstu GSE izplatību.

Jebkura valsts vai reģions, kur:

1. Ievēro A nodaļā minētos kritērijus un kur GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts par pēdējiem 12 mēnešiem, valstī vai reģionā esošajiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, ir bijis lielāks par 100 gadījumiem no miljona;

2. GSE izplatības līmenis, kas aprēķināts par pēdējiem 12 mēnešiem liellopiem, kuri vecāki par 24 mēnešiem, attiecīgajā valstī vai reģionā ir bijis lielāks vai vienāds ar vienu gadījumu no miljona un mazāks vai vienāds ar 100 gadījumiem no miljona, un netiek ievērots vismaz viens no A nodaļā minētajiem kritērijiem.

▼M13

III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

A NODAĻA

I. GOVJU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgi norādījumi**

Govju uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3. punkta 1. apakšpunkta b) daļā.

2. **To dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti cilvēku uzturam**

2.1. Visām govīm, kuras vecākas par 24 mēnešiem:

— kas nokautas, veicot "īpašo piespiedu kaušanu", kura definēta Padomes Direktīvas 64/433/EEK ([1]) 2. panta n) apakšpunktā, vai

— kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu, izņemot slimības apkarošanas kampaņā nokautus dzīvniekus bez slimības klīniskām pazīmēm,

veic GSE testus.

2.2. Visām govīm, kuras vecākas par 30 mēnešiem:

— kas, veicot parastu kaušanu, nokautas cilvēku uzturam vai

— kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu slimības apkarošanas kampaņā, bet kam nav slimības klīnisko pazīmju,

veic GSE testus.

▼M27

▼M13

3. **To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti cilvēku uzturam**

3.1. Visām govīm, kuras vecākas par 24 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas, bet nav:

— nokautas iznīcināšanai, ievērojot Komisijas Regulu (EK) Nr. 716/96 ([2]),

— nokautas epidēmijas, piemēram, mutes un nagu sērgas, dēļ,

— nokautas cilvēku uzturam,

veic GSE testus.

3.2. Dalībvalstis var nolemt, ka pieļauj atkāpi no 3.1. punkta noteikumiem attiecībā uz attāliem rajoniem, kuros ir mazs dzīvnieku blīvums un kuros nav organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atbrīvojums. Atkāpi piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts govju kopskaita.

▼M26

4. **To dzīvnieku uzraudzība, kas iepirkti iznīcināšanai atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 716/96**

Visiem dzīvniekiem, kas dzimuši laikā no 1995. gada 1. augusta līdz 1996. gada 1. augustam un nogalināti iznīcināšanas nolūkos atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 716/96, veic GSE testu.

▼M13

5. **Pārējo dzīvnieku uzraudzība**

Papildus 2. līdz 4. punktā minētajiem testiem dalībvalstis var brīvprātīgi pieņemt lēmumu veikt testus citām govīm to teritorijā, jo īpaši, ja minēto dzīvnieku izcelsme ir valstīs ar autohtonu GSE, tie ir ēduši iespējami inficētu barību vai ir dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kas inficētas ar GSE.

([1]) OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.
([2]) OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.

▼M13

6. **Pasākumi pēc testu veikšanas**

6.1. Ja dzīvniekam, kas nokauts cilvēku uzturam, veic GSE testus, dzīvnieka liemeni nemarķē ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

6.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

6.3. Kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, oficiālā kontrolē patur visas tā dzīvnieka daļas, ieskaitot ādu, kam veic GSE testu, ja vien tās nelikvidē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1774/2002 ([1]) 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu.

6.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tajā skaitā ādu, iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, izņemot materiālu, ko saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.

6.5. Ja dzīvniekam, kas nokauts cilvēku uzturam, ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, papildus liemenim ar pozitīvu testa rezultātu saskaņā ar 6.4. punktu iznīcina vismaz to liemeni, kas tajā pašā kaušanas līnijā atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu, un divus liemeņus tieši pēc liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu.

6.6. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.5. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir sistēma, kas novērš liemeņu savstarpēju inficēšanos.

▼M18

II. AITU UN KAZU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgie noteikumi**

Aitu un kazu uzraudzība notiek saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā izklāstītajām laboratorijas analīzes metodēm.

▼M28

2. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nokautas lietošanai pārtikā**

a) Aitas

Dalībvalstīs veic testus nokautām veselām aitām saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un ievērojot minimālos paraugu lielumus, kas minēti šā punkta A tabulā.

A tabula

Dalībvalsts	Minimālais paraugu lielums no nokautām veselām aitām ([1])
Vācija	37 500
Grieķija	23 000
Spānija	41 800
Francija	42 400
Īrija	40 500
Itālija	43 700
Nīderlande	23 300
Austrija	14 300
Polija	23 300
Portugāle	14 300
Apvienotā Karaliste	44 000
Citas dalībvalstis	jebkāds

([1]) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā nokautu veselu aitu kopskaitu, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai. Ja minimālais paraugu lielums ir virs 30 000, 0,003 % izplatību var noteikt ar 95 % ticamību.

([1]) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

▼M28

Atkāpjoties no A tabulā minētā minimālā paraugu lieluma, Kipra var pieņemt lēmumu veikt testus ne mazāk kā divām aitām, kas nokautas lietošanai pārtikā, no katra ganāmpulka, kurā TSE gadījumi nav reģistrēti.

b) Kazas

Dalībvalstīs veic testus nokautām veselām kazām saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un ievērojot minimālos paraugu lielumus, kas minēti šā punkta B tabulā.

B tabula

Dalībvalsts	Minimālais paraugu lielums no nokautām veselām kazām (1)
Grieķija	20 000
Spānija	125 500
Francija	93 000
Itālija	60 000
Kipra	5 000
Austrija	5 000
Citas dalībvalstis	jebkāds

(1) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā nokautu veselu kazu kopskaitu un GSE (govju sūkļveida encefalopātijas) izplatību attiecīgajā dalībvalstī. Turklāt paraugu lielums ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai. Ja minimālais paraugu lielums ir virs 60 000, 0,0017 % izplatību var noteikt ar 95 % ticamību.

c) Ja dalībvalstij neizdodas savākt pietiekamu skaitu paraugu, kas iegūti no nokautām veselām aitām vai kazām, un tādējādi netiek sasniegts šai dalībvalstij a) un b) punktā paredzētais minimālais paraugu lielums, tad šī valsts var aizstāt ne vairāk kā 50 % no attiecīgā minimālā paraugu lieluma ar paraugiem no beigtām aitām vai kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem, izmatojot attiecību viens pret vienu un vienlaikus ievērojot 3. punktā noteikto minimālo paraugu lielumu. Turklāt dalībvalsts var izvēlēties aizstāt ne vairāk kā 10 % no minimālā paraugu lieluma ar paraugiem no aitām vai kazām, kas nokautas slimības apkarošanas pasākuma laikā un kas ir vecākas par 18 mēnešiem, izmantojot attiecību viens pret vienu.

3. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nav nokautas lietošanai pārtikā**

Saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un C un D tabulā norādītajiem minimālajiem paraugu lielumiem dalībvalstīs veic testus aitām un kazām, kas nobeigušās vai ir nogalinātas, bet kuras nav:

— nokautas kādas slimības apkarošanas pasākumu laikā vai

— nokautas lietošanai pārtikā.

C tabula

Aitu un aplecinātu jēru kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām aitām (1)
> 750 000	20 000
100 000–750 000	3 000
40 000–100 000	100 % līdz 1 000
< 40 000	100 % līdz 200

(1) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā aitu un kazu kopskaitu atsevišķās dalībvalstīs, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

D tabula

Atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām kazām (1)
> 750 000	10 000
250 000–750 000	3 000
40 000–250 000	100 % līdz 1 000

▼M28

Atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām kazām (1)
< 40 000	100 % līdz 200

(1) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā aitu un kazu kopskaitu atsevišķās dalībvalstīs, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

▼M18

4. **Paraugu ņemšanas noteikumi, kas piemērojami 2. un 3. punktā minētajiem dzīvniekiem**

Dzīvniekiem jābūt vecākiem par 18 mēnešiem vai tādiem, kam izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi.

Dzīvnieku vecumu nosaka, balstoties uz zobu stāvokli, redzamām brieduma pazīmēm vai jebkuru citu uzticamu informāciju.

Paraugu atlase jāveic tā, lai izvairītos no kādas grupas pārsvara attiecībā uz izcelsmi, vecumu, šķirni, izmantošanas veidu vai jebkuru citu pazīmi.

Kur iespējams, jāizvairās no daudzkārtīgas paraugu ņemšanas vienā ganāmpulkā.

Dalībvalstīm jāievieš pārbaužu sistēma, mērķprogrammas vai citā formā, lai nodrošinātu to, ka nenotiek izvairīšanās no paraugu nodošanas.

Paraugiem jābūt reprezentatīviem attiecībā uz visiem reģioniem un visiem gadalaikiem.

Tomēr dalībvalstis var nolemt izslēgt no paraugu ņemšanas attālus apgabalus ar mazu dzīvnieku blīvumu, kuros neorganizē beigtu dzīvnieku vākšanu. Dalībvalstis, kurās piemēro šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to attālo apgabalu sarakstus, kuros šī atkāpe ir spēkā. Tā nedrīkst aptvert vairāk par 10 % no attiecīgās dalībvalsts aitu un kazu populācijas.

5. **Inficētu ganāmpulku uzraudzība**

No 2003. gada 1. oktobra dzīvniekus, kas vecāki par 12 mēnešiem vai kuriem izšķīlies viens pastāvīgais priekšzobs un kurus nokauj pilnīgai iznīcināšanai saskaņā ar VII pielikuma 2. punkta b) apakšpunkta i) vai ii) daļas vai 2. punkta c) apakšpunkta nosacījumiem, testē parastā izlases veidā saskaņā ar šajā tabulā norādīto paraugu skaitu.

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kas vecāki par 12 mēnešiem vai kuriem izšķīlies viens pastāvīgais priekšzobs, un kuri nokauti pilnīgai iznīcināšanai	Minimālais paraugu skaits
70 vai mazāk	Visi atbilstīgie dzīvnieki
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124

▼**M18**

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kas vecāki par 12 mēnešiem vai kuriem izšķīlies viens pastāvīgais priekšzobs, un kuri nokauti pilnīgai iznīcināšanai	Minimālais paraugu skaits
450	127
500 vai vairāk	150

Ja iespējams, nokaušanu un paraugu ņemšanu atliek, līdz ir noskaidroti to sākotnējo molekulāro testu rezultāti, ko saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2 punkta c) apakšpunkta i) daļas nosacījumiem veic, lai papildus izmeklētu saslimšanas gadījumus ar skrepi slimību.

6. **Citu dzīvnieku uzraudzība**

Papildus 2., 3. un 4. punktā izklāstītajai uzraudzības programmai dalībvalstis var brīvprātīgi veikt citu dzīvnieku uzraudzību un jo īpaši tādu dzīvnieku uzraudzību :

— ko izmanto piensaimniecībā,

— kas cēlušies no valstīm, kur izplatītas TSE,

— kas ir ēduši varbūtēji inficētu barību,

— kas dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kuras inficētas ar TSE.

7. **Pasākumi, kas jāveic pēc aitu un kazu testēšanas**

7.1. Ja aitas vai kazas, kas nokautas lietošanai pārtikā, atlasītas TSE testēšanai saskaņā ar 2. punktu, to liemeņus nemarķē ar veselības zīmi, kā paredzēts Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā, līdz ir zināms negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.

7.2. Dalībvalstis var atkāpties no 7.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē pastāv kompetentās iestādes apstiprināta kārtība, kas nodrošina to, ka visas dzīvnieku ķermeņa daļas ir izsekojamas un neviena testēta dzīvnieka ķermeņa daļa ar veselības marķējumu nevar nokļūt ārpus kautuves, līdz ir zināms negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.

7.3. Visas testēto dzīvnieku ķermeņa daļas, ieskaitot ādu, patur oficiālā uzraudzībā līdz zināms negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts, izņemot dzīvnieku izcelsmes produktus, ko uzreiz iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr.1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu.

7.4. Visas tādu dzīvnieku ķermeņa daļas, ieskaitot ādu, kuru paraugu ātrās noteikšanas testa rezultāts ir pozitīvs, uzreiz iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu, izņemot audus, kuri saskaņā ar šī pielikuma B nodaļas III iedaļas nosacījumiem jāsaglabā uzskaitei.

8. **Genotipa noteikšana**

8.1. Katrā pozitīvā aitu TSE gadījumā nosaka prionu proteīna genotipu. Par rezistentos genotipos konstatētiem TSE gadījumiem nekavējoties jāziņo Komisijai (aitu genotipi, kuros kodēts alanīns abās alēlēs pie kodona 136, arginīns abās alēlēs pie kodona 154 un arginīns abās alēlēs pie kodona 171). Ja iespējams, šajos gadījumos nosaka ierosinātāja celma tipu. Ja tas nav iespējams, attiecīgā dzīvnieka izcelsmes ganāmpulku un visus citus ganāmpulkus, kuros dzīvnieks turēts, uzrauga pastiprināti ar mērķi atklāt citus TSE gadījumus ierosinātāja celma tipa noteikšanai.

8.2. Papildus dzīvniekiem, kuru genotipu nosaka saskaņā ar 8.1. punkta nosacījumiem, prionu proteīna genotipu nosaka arī minimālam aitu paraugu skaitam. Ja dalībvalsts pieaugušo aitu kopskaits pārsniedz 750 000 pieaugušu dzīvnieku, minimālais izlases lielums ir vismaz 600 dzīvnieku. Pārējās dalībvalstīs minimālais izlases lielums ir vismaz 100 dzīvnieku. Paraugus atļauts ņemt no dzīvniekiem, kas nokauti lietošanai pārtikā, no dzīvniekiem, kas nobeigušies saimniecībā vai no dzīviem dzīvniekiem. Paraugiem jābūt reprezentatīviem attiecībā uz visu aitu populāciju.

III. CITU SUGU DZĪVNIEKU UZRAUDZĪBA

Dalībvalstis var brīvprātīgi veikt TSE uzraudzību dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas.

▼M18

B NODAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ZIŅOJUMIEM UN UZSKAITI

I. PRASĪBAS, KAS JĀIEVĒRO DALĪBVALSTĪM

A: **Informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz savos gada ziņojumos, kā to paredz 6. panta 4. punkta nosacījumi**

1. Varbūtējo saslimšanas gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kuros saskaņā ar 12. panta 1. punktu ir oficiāli noteikti dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumi.

2. Varbūtējo saslimšanas gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kas saskaņā ar 12. panta 2. punktu pakļauti laboratorijas pārbaudēm, ieskaitot ātrās noteikšanas un apstiprinošo testu (pozitīvo un negatīvo rezultātu skaits) un attiecībā uz liellopiem, visu testēto dzīvnieku novērtējums pēc vecuma. Sadalījumā pēc vecuma, ja iespējams, izdala šādas grupas: "dzīvnieki, kas jaunāki par 24 mēnešiem", vecumā no 24 līdz 155 mēnešiem dzīvniekus iedala grupās pa 12 mēnešiem, un "dzīvnieki, kas vecāki par 155 mēnešiem".

3. To ganāmpulku skaits, par kuriem saņemti ziņojumi sakarā ar varbūtējiem aitu un kazu saslimšanas gadījumiem un veikta izmeklēšana saskaņā ar 12. panta 1.un 2. punktu.

4. To liellopu skaits, kuri pārbaudīti katrā apakšgrupā, kas minētas A nodaļas I daļas 2.1., 2.2., 2.3., 3.1., 4.1., 4.2., 4.3. un 5. punktā. Jānorāda paraugu ņemšanas veids, ātrās noteikšanas un apstiprinošā testa rezultāti un testēto dzīvnieku novērtējums pēc vecuma pa grupām, kā izklāstīts 2. punktā.

5. To aitu un kazu, un ganāmpulku skaits, kas pārbaudīti katrā apakšgrupā, kas minētas A nodaļas II daļas 2., 3. un 5. punktā, norādot paraugu ņemšanas veidu un ātrās noteikšanas un apstiprinošā testa rezultātus.

6. GSE un skrepi slimības pozitīvo gadījumu sadalījums pēc ģeogrāfiskās atrašanās vietas, ieskaitot izcelsmes valsti, ja tā nesakrīt ar to valsti, kura sniedz ziņojumu. Katrā liellopu, aitu un kazu TSE gadījumā jānorāda dzīvnieka dzimšanas gads un, ja iespējams, mēnesis. Jānorāda visi TSE gadījumi, ko uzskata par netipiskiem, paskaidrojot iemeslus. Skrepi slimības gadījumos jāziņo par sākotnējo molekulāro testu rezultātiem, kuri veikti, izmantojot diskriminējošo imūnblotinga metodi, kas minēta X pielikuma, C nodaļas, 3.2 punkta c) apakšpunkta i) daļā.

7. Ņemto paraugu skaits un apstiprināto TSE gadījumu skaits (pa sugām) dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas.

8. Ikvienas tādas aitas genotips un, ja iespējams, šķirne, kura ir atzīta par TSE pozitīvu vai no kuras ņemti paraugi saskaņā ar A nodaļas II daļas 8.1. un 8.2. punktu.

B: **Periodi, par kuriem jāsniedz ziņojumi**

Gada ziņojumu, kas jāiesniedz saskaņā ar 6. panta 4. punktu, var veidot no Komisijai iesniedzamajiem ikmēneša ziņojumiem, kuros ietilpst A daļā minētā informācija, vai attiecībā uz 8. punktā minēto informāciju, no reizi trijos mēnešos iesniedzamajiem ziņojumiem, ar nosacījumu, ka, saņemot jaunu informāciju, minētajos ziņojumos sniegto informāciju attiecīgi papildina.

▼M13

II. INFORMĀCIJA, KAS KOMISIJAI JĀSNIEDZ KOPSAVILKUMĀ

Kopsavilkumu sniedz tabulā, par katru dalībvalsti norādot vismaz I daļā minēto informāciju.

III. UZSKAITE

1. Kompetentā iestāde septiņus gadus glabā uzskaiti par:

— to dzīvnieku skaitu un veidu, kam noteikti pārvietošanas ierobežojumi, kuri minēti 12. panta 1. punktā,

— klīnisko un epidemioloģisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 1. punktā,

— laboratorisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 2. punktā,

▼**M13**

— tajās uzraudzības programmās paraugiem atlasīto dzīvnieku skaitu, identitāti un izcelsmi, kas minētas A nodaļā, un, ja iespējams, vecumu, šķirni un slimības vēsturi,

— *TSE* pozitīvo aitu prionu proteīnu genotipu.

2. Izmeklēšanas laboratorija septiņus gadus glabā visu testu protokolus, jo īpaši laboratorijas darba žurnālus, un vajadzības gadījumā parafīna blokus un vesternblota fotogrāfijas.

▼M22

IV PIELIKUMS

DZĪVNIEKU BAROŠANA

I. **Septītā panta 1. punktā paredzētā aizlieguma darbības jomas paplašināšana.**

Aizliegumu, kas paredzēts 7. panta 1. punktā, attiecina arī uz šo:

a) lauksaimniecības dzīvnieku, izņemot plēsīgos kažokzvērus, barošana ar:

i) pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām;

ii) atgremotāju izcelsmes želatīnu;

iii) asins produktiem;

iv) hidrolizētiem proteīniem;

v) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu (”dikalcija fosfāts un trikalcija fosfāts”);

vi) barību, kuras sastāvā ir no i) līdz v) apakšpunktā minētās olbaltumvielas;

b) atgremotāju barošana ar dzīvnieku olbaltumvielām un barību, kuras sastāvā ir šīs olbaltumvielas.

II. **Atkāpes no 7. panta 1. un 2. punktā paredzētajiem aizliegumiem un īpaši nosacījumi šo atkāpju piemērošanai.**

A. Aizliegumus, kas paredzēti 7. panta 1. un 2. punktā, neattiecina uz šo:

a) lauksaimniecības dzīvnieku barošana ar i), ii), iii) un iv) apakšpunktā minētajām olbaltumvielām un ar barību, kas iegūta no šīm olbaltumvielām:

i) piens, piena produkti un jaunpiens;

ii) olas un olu produkti;

iii) želatīns, kas iegūts no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

iv) hidrolizēti proteīni, kas iegūti no tādu dzīvnieku ķermeņa daļām, kuri nav atgremotāji, un no atgremotāju ādām;

b) lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, barošana ar i), ii) un iii) apakšpunktā minētajām olbaltumvielām un ar produktiem, kas iegūti no šādām olbaltumvielām:

i) zivju milti – saskaņā ar B punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

ii) dikalcija fosfāts un trikalcija fosfāts – saskaņā ar C. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

iii) asins produkti, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji – saskaņā ar D. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

c) zivju barošanu ar asins miltiem, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji – saskaņā ar D. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

d) lauksaimniecības dzīvnieku barošana ar bumbuļu un sakņu kultūrām un barību, kas satur šos produktus, pēc tam, kad ir konstatētas kaulu spikulas, dalībvalstīs var atļaut tad, ja ir labvēlīgs riska novērtējums. Riska novērtējumā vērā ņem vismaz inficēšanās amplitūdu un iespējamo avotu, kā arī sūtījuma galamērķi.

B. Lauksaimniecības dzīvnieku (izņemot plēsīgos kažokzvērus), kas nav atgremotāji, barošanā izmantojot A. punkta b) apakšpunkta i) daļā minētos zivju miltus un barību, kas satur zivju miltus, jāievēro šādi nosacījumi:

a) zivju miltiem jābūt iegūtiem, pārstrādājot augus, kuri paredzēti vienīgi zivju produktu ražošanai;

b) pirms laišanas brīvā apgrozībā Kopienā katram importēto zivju miltu sūtījumam jābūt veiktām mikroskopijas analīzēm saskaņā ar Direktīvu 2003/126/EK;

c) barībai, kuras sastāvā ir zivju milti, jābūt ražotai uzņēmumos, kuros neražo barību atgremotājiem un kurus šim mērķim apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no c) apakšpunkta:

i) īpaša atļauja kompleksās barības pagatavošanai no barības, kuras sastāvā ir zivju milti, nav vajadzīga barības maisījumu mājražotājiem:

— kurus reģistrējusi kompetentā iestāde,

▼M22

— kuros tur tikai tādus dzīvniekus, kas nav atgremotāji,

— kuros gatavo komplekso barību lietošanai tikai savā saimniecībā un,

— ja barība, kas pagatavota ar zivju miltiem, satur mazāk nekā 50 % kopproteīna;

ii) kompetentā iestāde var atļaut atgremotāju barības ražošanu uzņēmumos, kuros ražo arī zivju miltus saturošu barību citām dzīvnieku sugām, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

— neiesaiņota un iesaiņota barība, kas paredzēta atgremotājiem, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tiek glabāta telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas zivju miltus saturoša barība,

— barību, kas paredzēta atgremotājiem, ražo telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo zivju miltus saturošu barību,

— vismaz piecus gadus tiek glabāta pieejama kompetentajai iestādei dokumentācija, kurā sīki atspoguļoti zivju miltu iepirkumi un izlietojums, kā arī zivju miltus saturošas barības pārdošana, un

— regulāri tiek veikti atgremotājiem paredzētās barības testi, lai nodrošinātu to, ka tā nesatur aizliegtās olbaltumvielas, tostarp zivju miltus;

d) zivju miltus saturošas barības marķējumā un pavaddokumentos skaidri jānorāda: ”satur zivju miltus – nedrīkst izbarot atgremotājiem”;

e) zivju miltus saturoša, neiesaiņota barība jāpārvadā transportlīdzekļos, kuros tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu barību. Ja transportlīdzekli pēc tam lieto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, to rūpīgi iztīra saskaņā ar procedūru, ko kompetentā iestāde apstiprinājusi, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības;

f) saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ir aizliegts lietot un glabāt zivju miltus saturošu barību.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut lietot un glabāt zivju miltus saturošu barību saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ja to apmierina tas, kādā veidā saimniecībā tiek veikti pasākumi, lai novērstu zivju miltus saturošas barības izbarošanu atgremotājiem.

C. Lauksaimniecības dzīvnieku (izņemot plēsīgos kažokzvērus), kas nav atgremotāji, barošanā izmantojot A. punkta b) apakšpunkta ii) daļā minētos dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu, jāievēro šādi nosacījumi:

a) barībai, kuras sastāvā ir dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, jābūt ražotai uzņēmumos, kuros negatavo atgremotājiem paredzētu barību un kurus šim nolūkam apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma,

i) īpaša atļauja kompleksās barības pagatavošanai no barības, kuras sastāvā ir dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, nav vajadzīga barības maisījumu mājražotājiem:

— kurus reģistrējusi kompetentā iestāde,

— kuros tur tikai tādus dzīvniekus, kas nav atgremotāji,

— kuros gatavo komplekso barību lietošanai tikai savā saimniecībā un,

— ja barība, kuras ražošanā izmantots dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, satur mazāk nekā 10 % kopējā fosfora;

ii) kompetentā iestāde var atļaut ražot atgremotāju barību uzņēmumos, kuros ražo arī dikalcija fosfātu saturošu vai trikalcija fosfātu saturošu barību citām dzīvnieku sugām, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

— neiesaiņota un iesaiņota barība, kas paredzēta atgremotājiem, tiek ražota telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo dikalcija fosfātu vai trikalcija fosfātu saturošu barību,

— neiesaiņota barība, kas paredzēta atgremotājiem, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tiek turēta telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas neiesaiņots trikalcija fosfāts un dikalcija fosfātu saturoša vai trikalcija fosfātu saturoša neiesaiņota barība,

▼M22

— vismaz piecus gadus tiek glabāta pieejama kompetentajai iestādei dokumentācija, kurā sīki atspoguļoti dikalcija fosfāta vai trikalcija fosfāta iepirkumi un izlietojums, kā arī dikalcija fosfātu saturošas vai trikalcija fosfātu saturošas barības pārdošana;

b) dikalcija fosfātu vai trikalcija fosfātu saturošas barības marķējumā un pavaddokumentā skaidri jānorāda: "satur dzīvnieku izcelsmes dikalcija/trikalcija fosfātu – nedrīkst izbarot atgremotājiem";

c) dikalcija fosfātu vai trikalcija fosfātu saturoša, neiesaiņota barība jāpārvadā transportlīdzekļos, kuros tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu barību. Ja transportlīdzekli pēc tam lieto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, to rūpīgi iztīra saskaņā ar procedūru, ko kompetentā iestāde apstiprinājusi, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības;

d) Saimniecībās, kurās tur atgremotājus, aizliegts lietot un glabāt dikalcija fosfātu saturošu vai trikalcija fosfātu saturošu barību.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut lietot un glabāt dikalcija fosfātu saturošu vai trikalcija fosfātu saturošu barību saimniecībās, kurās tur atgremotājus, ja to apmierina tas, kādā veidā saimniecībā tiek veikti pasākumi, lai novērstu dikalcija fosfātu saturošas vai trikalcija fosfātu saturošas barības izbarošanu atgremotājiem.

D. Attiecīgi lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, un zivju barošanā izmantojot A. punkta b) apakšpunkta iii) daļā minētos asins produktus un A. punkta c) apakšpunktā minētos asins miltus, jāievēro šādi nosacījumi:

a) asinīm jābūt iegūtām ES apstiprinātās kautuvēs, kurās nekauj atgremotājus un kuras ir reģistrētas kā tādas kautuves, kurās nekauj atgremotājus, un šīm asinīm jābūt tieši pārvestām uz pārstrādes uzņēmumu transportlīdzekļos, kas paredzēti tikai tādu asiņu pārvadāšanai, kuras nav atgremotāju asinis. Ja transportlīdzeklis iepriekš lietots atgremotāju asiņu pārvadāšanai, pēc iztīrīšanas un pirms tādu asiņu pārvadāšanas, kas nav atgremotāju asinis, kompetentajai iestādei tas ir jāpārbauda.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut kaut atgremotājus kautuvē, kurā savāc asinis, kas nav atgremotāju asinis, asins produktu un asins miltu iegūšanai, lai tos izmantotu attiecīgi lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, un zivju barībā, ja šajā kautuvē ir apstiprināta kontroles sistēma. Kontroles sistēmā veic vismaz šādus pasākumus:

— to dzīvnieku kautuvi, kuri nav atgremotāji, fiziski nodala no atgremotāju kautuves,

— atgremotāju izcelsmes asins savākšanas, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas telpas fiziski nodala no telpām, kurās atrodas tādas asinis, kam nav atgremotāju izcelsme; un

— no asinīm, kas nav atgremotāju asinis, regulāri ņem paraugus un veic analīzes, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu esamību;

b) asins produktiem un asins miltiem jābūt ražotiem uzņēmumā, kurā pārstrādā vienīgi tādu dzīvnieku asinis, kas nav atgremotāji.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut asins produktus un asins miltus lietošanai attiecīgi lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, un zivju barībā iegūt uzņēmumos, kuros pārstrādā atgremotāju asinis un kuros darbojas apstiprināta kontroles sistēma, kas novērš infekcijas tālāku izplatību. Kontroles sistēmā veic vismaz šādus pasākumus:

— to asiņu pārstrādi, kas nav atgremotāju asinis, veic slēgtā sistēmā, kas fiziski nodalīta no atgremotāju asins pārstrādes,

— atgremotāju izcelsmes nefasētas izejvielas un nefasētu gatavo produkciju glabāšanas, transportēšanas un iesaiņošanas laikā tur telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas nefasētas izejvielas un nefasēta gatavā produkcija, iegūta no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji; un

— no asinīm, kas nav atgremotāju asinis, regulāri ņem paraugus un veic analīzes, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu esamību;

c) barībai, kuras sastāvā ir asins produkti vai asins milti, jābūt ražotai uzņēmumos, kuros negatavo barību attiecīgi atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, kas nav zivis, un kurus šim nolūkam apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no minētā nosacījuma:

▼M22

i) īpaša atļauja kompleksās barības pagatavošanai no barības, kuras sastāvā ir asins produkti vai asins milti, nav vajadzīga barības maisījumu mājražotājiem:

— kurus reģistrējusi kompetentā iestāde,

— kuros tur vienīgi dzīvniekus, kas nav atgremotāji – ja tiek lietoti asins produkti, vai vienīgi zivis – ja tiek lietoti asins milti,

— kuros gatavo komplekso barību lietošanai tikai savā saimniecībā un,

— ja barība, kuras ražošanā izmantoti asins produkti vai asins milti, satur mazāk nekā 50 % kopējās olbaltumvielas;

ii) kompetentā iestāde var atļaut ražot atgremotāju barību uzņēmumos, kuros ražo arī asins produktus saturošu vai asins miltus saturošu barību attiecīgi lauksaimniecības dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, vai zivīm, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

— atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivīm, paredzēta neiesaiņota un iesaiņota barība tiek ražota telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo attiecīgi asins produktus saturošu vai asins miltus saturošu barību,

— neiesaiņota barība glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tiek turēta fiziski nodalītās telpās šādi:

a) atgremotājiem paredzētu barību tur atsevišķi no asins produktiem un no asins produktu saturošas barības;

b) lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivīm, paredzētu barību tur atsevišķi no asins miltiem un asins miltus saturošas barības;

— vismaz piecus gadus tiek glabāta pieejama kompetentajai iestādei dokumentācija, kurā sīki atspoguļoti asins produktu un asins miltu iepirkumi un izlietojums, kā arī šo produktu saturošas barības pārdošana;

d) pēc vajadzības marķējumā, tirdzniecības pavaddokumentā vai veselības sertifikātā barībai, kuras sastāvā ir asins produkti vai asins milti, skaidri jānorāda attiecīgi ”satur asins produktus – nedrīkst izbarot atgremotājiem” vai ”satur asins miltus – drīkst izbarot tikai zivīm”;

e) asins produktus saturoša barība jāpārvadā transportlīdzekļos, ar kuriem tajā pašā laikā nepārvadā atgremotājiem paredzētu barību, un neiesaiņota, asins miltus saturoša barība jāpārvadā transportlīdzekļos, ar kuriem tajā pašā laikā nepārvadā barību lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivis. Ja transportlīdzekli pēc tam lieto attiecīgi atgremotājiem vai lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot zivis, paredzētas barības pārvadāšanai, tam jābūt rūpīgi iztīrītam saskaņā ar procedūru, lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības;

f) asins produktus saturošu barību aizliegts lietot un glabāt saimniecībās, kurās tur atgremotājus, un asins miltus saturošu barību aizliegts lietot un glabāt saimniecībās, kurās tur lauksaimniecības dzīvniekus, izņemot zivis.

Atkāpjoties no iepriekš teiktā, kompetentā iestāde var atļaut attiecīgi asins produktus saturošu vai asins miltus saturošu barību lietot un glabāt saimniecībās, kurās tur attiecīgi atgremotājus vai lauksaimniecības dzīvniekus, izņemot zivis, ja tā ir apmierināta ar to, kādā veidā saimniecībā tiek īstenoti pasākumi, lai novērstu to, ka attiecīgi asins produktus saturoša vai asins miltus saturoša barība tiek izbarota attiecīgi atgremotājiem vai sugām, kas nav zivis.

III. **Vispārēji īstenošanas nosacījumi**

A. Šā pielikuma prasības piemēro, neskarot Regulas (EK) Nr. 1774/2002 noteikumus.

B. Dalībvalstis glabā aktualizētus sarakstus ar:

a) kautuvēm, kas apstiprinātas asins savākšanai saskaņā ar II daļas D. punkta a) apakšpunktu;

b) apstiprinātiem pārstrādes uzņēmumiem, kuros ražo dikalcija fosfātu, trikalcija fosfātu, asins produktus vai asins miltus, un

c) uzņēmumiem, izņemot barības maisījumu mājražotājus, kuros atļauts ražot zivju miltus saturošu un b) apakšpunktā minēto olbaltumvielu saturošu barību un kuri darbojas saskaņā ar II daļas B. punkta c) apakšpunktā, C. punkta a) apakšpunktā un D. punkta c) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.

▼M22

C. a) Neiesaiņotas, pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, izņemot zivju miltus, un neiesaiņotus produktus, tostarp barību, organisko mēslojumu un augsnes ielabotājus, kuru sastāvā ir šīs olbaltumvielas, glabā un pārvadā tam paredzētās telpās. Glabātavu vai transportlīdzekli drīkst izmantot citiem mērķiem tikai pēc iztīrīšanas un tad, kad to ir pārbaudījusi kompetentā iestāde.

b) Nefasētus zivju miltus, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta i) daļā, nefasētu dikalcija fosfātu un nefasētu trikalcija fosfātu, kas minēts II daļas A. punkta b) apakšpunkta ii) daļā, asins produktus, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta iii) daļā, un asins miltus, kas minēti II daļas A. punkta c) apakšpunktā, glabā un pārvadā šim nolūkam paredzētās glabātavās un transportlīdzekļos.

c) Atkāpjoties no b) apakšpunkta:

i) glabātavas vai transportlīdzekļus drīkst izmantot tādu pašu olbaltumvielu saturošas barības glabāšanai un pārvadāšanai;

ii) glabātavas vai transportlīdzekļus drīkst izmantot citiem mērķiem tikai tad, kad tos ir pārbaudījusi kompetentā iestāde, un;

iii) glabātavas un transportlīdzekļus, kuros pārvadā zivju miltus, drīkst izmantot citiem mērķiem tad, ja infekcijas tālākas izplatības novēršanai uzņēmumā darbojas kontroles sistēma, ko atzinusi kompetentā iestāde. Kontroles sistēmā veic vismaz šādus pasākumus:

— glabā dokumentāciju par pārvadāto materiālu un transportlīdzekļa tīrīšanu un

— regulāri ņem pārvadātās barības paraugus un veic analīzes, lai noteiktu zivju miltu esamību.

Kompetentā iestāde veic biežas pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, ka iepriekšminēto kontroles sistēmu pareizi piemēro.

D. Barību, tostarp lolojumdzīvnieku barību, kuras sastāvā ir atgremotāju izcelsmes asins produkti vai pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas nav zivju milti, neražo uzņēmumos, kuros ražo barību lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot barību plēsīgajiem kažokzvēriem.

Neiesaiņotu barību, tostarp lolojumdzīvnieku barību, kuras sastāvā ir atgremotāju izcelsmes asins produkti vai pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas nav zivju milti, glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā tur telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās atrodas barība lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot barību plēsīgajiem kažokzvēriem.

Lolojumdzīvnieku barību un barību, kas paredzēta plēsīgajiem kažokzvēriem, kuras sastāvā ir dikalcija fosfāts vai trikalcija fosfāts, kas minēts II daļas A. punkta b) apakšpunkta ii) daļā, un asins produkti, kas minēti II daļas A. punkta b) apakšpunkta iii) daļā, ražo un pārvadā saskaņā ar attiecīgi II daļas C. punkta a) un c) apakšpunkta, kā arī II daļas D. punkta c) un e) apakšpunkta prasībām.

E. 1. Aizliegts uz trešām valstīm eksportēt pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no atgremotājiem un produktus, kuru sastāvā ir šīs pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas.

2. Pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un šīs olbaltumvielas saturošus produktus drīkst eksportēt vienīgi tad, ja to atļauj kompetentā iestāde un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

— tie ir paredzēti tādam lietojumam, kas nav aizliegts ar 7. pantu,

— pirms to izvešanas ar trešo valsti ir noslēgta rakstiska vienošanās, kurā ietverta trešās valsts apņemšanās ievērot galīgo izlietojumu un neveikt pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu vai šīs olbaltumvielas saturošu produktu atkārtotu izvešanu lietojumam, kas aizliegts ar 7. pantu.

3. Dalībvalstis, kuras pieļauj eksportēšanu saskaņā ar 2. punktu, šīs regulas efektīvas īstenošanas labad informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem noteikumiem, par kuriem ir panākta vienošanās ar attiecīgo trešo valsti Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā.

Prasības, kas izklāstītas 2. un 3. punktā, neattiecas uz:

— zivju miltu eksportu, ja šie milti atbilst II daļas B. punktā izklāstītajiem nosacījumiem,

— zivju miltus saturošiem produktiem,

— lolojumdzīvnieku barību.

▼**M22**

F. Kompetentā iestāde veic dokumentu pārbaudes un fiziskas pārbaudes, tostarp barības testus visā ražošanas un sadales ķēdē saskaņā ar Direktīvas 95/53/EK prasībām, lai pārbaudītu atbilstību minētās direktīvas noteikumiem un šīs regulas noteikumiem. Ja konstatē jebkādu aizliegto dzīvnieku olbaltumvielu esamību, piemēro Direktīvas 95/53/EK prasības. Kompetentā iestāde regulāri pārbauda to laboratoriju kompetenci, kuras veic analīzes šādām oficiālām kontrolēm, jo īpaši novērtējot starplaboratoriju izmēģinājumu rezultātus. Ja kompetenci uzskata par neapmierinošu, kā minimālo labošanas pasākumu veic laboratorijas personāla pārkvalificēšanu.

▼B

V PIELIKUMS

ĪPAŠS RISKA MATERIĀLS

1. Turpmāk minētos audus uzskata par īpašu riska materiālu atkarībā no dzīvnieku izcelsmes vai atrašanās dalībvalsts vai trešās valsts kategorijas, ko nosaka saskaņā ar 5. pantu.

   1. UN 2. KATEGORIJA

   Nav.

   3. UN 4. KATEGORIJA

   a) par 12 mēnešiem vecāku liellopu galvaskausi, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu liellopu zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai;

   b) par 12 mēnešiem vecāku aitu un kazu galvaskausi vai to aitu un kazu galvaskausi, kam no smaganām ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu aitu un kazu liesas.

   5. KATEGORIJA

   a) visa galva (izņemot mēli), tajā skaitā smadzenes, acis, trijzaru nerva sensoriskie mezgli un mandeles; aizkrūts dziedzeris; par sešiem mēnešiem vecāku liellopu liesas un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu dzīvnieku zarnas no divpadsmitpirkstu zarnai līdz taisnajai zarnai;

   b) par 30 mēnešiem vecāku liellopu mugurkauli, tajā skaitā muguras smadzeņu pakaļējās saknītes nervu mezgli;

   c) par 12 mēnešiem vecāku aitu un kazu galvaskausi vai to aitu un kazu galvaskausi, kam no smaganām ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu aitu un kazu liesas.

2. Īpašo riska materiālu izņem:

   a) kautuvēs;

   b) gaļas izciršanas uzņēmumos, Direktīvas 90/667/EEK ([1]) 3. un 7. pantā minētajos augsta apdraudējuma pārstrādes uzņēmumos vai telpās kompetentas iestādes iecelta pārstāvja uzraudzībā. Minētos uzņēmumus šim mērķim apstiprina kompetentā iestāde.

   Tomēr mugurkaulu var izņemt arī tirdzniecības vietā, kas atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

   Ja īpašo riska materiālu neizņem no beigtiem dzīvniekiem, kas nav nokauti lietošanai pārtikā, īpašo riska materiālu saturošās ķermeņa daļas vai visu dzīvnieku uzskata par īpašu riska materiālu.

3. Viss īpašais riska materiāls ir jāiezīmē ar krāsu un attiecīgi jāmarķē ar marķieri tūlīt pēc izņemšanas, un pilnībā jāiznīcina:

   a) sadedzinot bez iepriekšējas apstrādes vai

   b) pēc iepriekšējas apstrādes ar noteikumu, ka krāsa vai marķējums saglabājas:

      i) saskaņā ar Lēmuma 92/562/EEK ([2])pielikuma I līdz IV, VI un VII nodaļā raksturotajām sistēmām:

         — sadedzinot,

         — līdzsadedzinot;

      ii) vismaz saskaņā ar Lēmuma 1999/534/EK ([3])I pielikumā minētajiem standartiem, aprokot apstiprinātā atkritumu poligonā.

([1]) Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīva 90/677/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus par dzīvnieku izcelsmes atkritumu izvietošanu un pārstrādi, to laišanu tirgū un par patogēnu novēršanu dzīvnieku vai zivju izcelsmes barībā, kā arī groza Direktīvu 90/425/EEK (OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

([2]) Komisijas 1992. gada 17. novembra Lēmums 92/562/EEK par alternatīvu termiskās apstrādes sistēmu apstiprināšanu augsta apdraudējuma materiālu apstrādei (OV L 359, 9.12.1992., 23. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

([3]) Padomes 1999. gada 19. jūlija Lēmums 1999/534/EK par pasākumiem, ko piemēro dažu dzīvnieku atkritumu pārstrādē, lai aizsargātu no transmisīvajām sūkļveida encefalopātijām, un par grozījumiem Komisijas Lēmumā 97/735/EK (OV L 204, 4.8.1999., 37. lpp.).

▼B

4. Dalībvalstis var atkāpties no 2. un 3. punkta noteikumiem un atļaut sadedzināt vai aprakt īpašo riska materiālu vai visu dzīvnieku bez iepriekšējas marķēšanas vai – vajadzības gadījumā – bez īpašā riska materiāla izņemšanas Direktīvas 90/667/EEK 3. panta 2. punktā norādītajos apstākļos, izmantojot metodi, kas izslēdz jebkādu TSE pārnešanas risku un ko atļauj un uzrauga kompetentā iestāde, jo īpaši gadījumā, ja dzīvnieki ir gājuši bojā vai ir nokauti, veicot slimības kontroles pasākumus, turklāt neierobežojot 12. un 13. pantu.

5. Īpašā riska materiāla izņemšanas vietā var atļaut izmantot alternatīvu testu, ja ievēro šādus nosacījumus:

   a) kautuvēs testi ir jāveic visiem dzīvniekiem, kam ir izņemams īpašais riska materiāls;

   b) no kautuves nedrīkst izvest nevienu pārtikai vai dzīvnieku barībai paredzētu liellopu, aitu vai kazu produktu, kamēr kompetentā iestāde nav saņēmusi un apstiprinājusi visu nokauto un varbūtēji inficēto dzīvnieku testu rezultātus, ja kādam no tiem ir apstiprināta GSE diagnoze;

   c) ja alternatīva testa rezultāts ir pozitīvs, visus liellopu, aitu un kazu audus, kas kautuvē ir varbūtēji inficēti, iznīcina saskaņā ar 3. punktu, izņemot gadījumu, ja visas inficētā dzīvnieka daļas, tajā skaitā ādu, var identificēt un turēt atsevišķi.

6. Dalībvalstīm jāveic biežas oficiālas pārbaudes, lai pārbaudītu šā pielikuma pareizu piemērošanu, un jānodrošina, ka tiek veikti pasākumi, lai izvairītos no inficēšanās jo īpaši kautuvēs, gaļas izciršanas uzņēmumos, dzīvnieku atkritumu pārstrādes uzņēmumos, augsta apdraudējuma pārstrādes uzņēmumos vai telpās, ko dalībvalstis apstiprinājušas saskaņā ar Direktīvas 90/667/EEK 7. pantu, tirdzniecības vietās, atkritumu poligonos un citās vietās, kur notiek glabāšana vai sadedzināšana.

7. Dalībvalstis jo īpaši izveido sistēmu, lai nodrošinātu un pārbaudītu to, ka:

   a) īpašo riska materiālu, ko izmanto 1. panta 2. punktā minēto produktu ražošanā, izmanto tikai atļautajam mērķim;

   b) gadījumos, kad liellopus, aitas vai kazas ieved dalībvalstī, kas klasificēta zemākā kategorijā ar labāku GSE statusu nekā valsts, no kuras dzīvniekus ieved, šos dzīvniekus patur oficiālā uzraudzībā līdz nokaušanai vai nosūtīšanai uz citu valsti;

   c) īpašo riska materiālu, jo īpaši, ja likvidēšanu veic uzņēmumos vai telpās, kas nav kautuves, pilnībā nošķir no citiem atkritumiem, kuri nav paredzēti sadedzināšanai, atsevišķi savāc un likvidē saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu. Dalībvalstis var atļaut nosūtīt īpašu riska materiālu saturošas galvas vai liemeņus uz citu dalībvalsti pēc vienošanās, ka otra dalībvalsts saņems šo materiālu un piemēros īpašus nosacījumus, kas attiecas uz minēto pārvietošanu.

8. Dalībvalstis var nosūtīt īpašu riska materiālu vai no tā pārstrādātu materiālu sadedzināšanai uz citām dalībvalstīm tikai saskaņā ar Lēmuma 97/735/EK [1] 4. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem – vajadzības gadījumā.

   Šos punktus var grozīt pēc dalībvalsts pieprasījuma, lai atļautu nosūtīt īpašu riska materiālu vai no tiem pārstrādātu materiālu sadedzināšanai uz trešām valstīm. Vienlaikus saskaņā ar to pašu procedūru pieņem nosacījumus, kas reglamentē eksportu.

[1] Komisijas 1997. gada 21. oktobra Lemums 97/735/EK par daiem aizsardzibas pasakumiem attieciba uz tirdzniecibu ar daiem ziditajdzivnieku atkritumu veidiem (OV L 294, 28.10.1997., 7. lpp.). Lemuma grozijumi izdariti ar Padomes Lemumu 1999/534/EK (OV L 204, 4.8.1999., 37. lpp.).

▼B

VI PIELIKUMS

STANDARTI DAŽIEM DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTIEM, KAS IEGŪTI NO ATGREMOTĀJU AUDIEM VAI SATUR TOS

Atgremotāju audu izmantošana turpmāk minēto dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanā ir aizliegta, kā minēts 9. panta 1. punktā:

a) mehāniski atkaulota gaļa;

b) dikalcija fosfāts, kas paredzēts ganāmpulka barībai;

c) želatīns, ja vien tas nav gatavots no atgremotāju ādām;

d) neapstrādātu atgremotāju tauku derivāti;

e) neapstrādāti atgremotāju tauki, ja vien tie nav ražoti no:

i) atsevišķiem taukaudiem, ko atzīst par derīgiem lietošanai pārtikā;

ii) izejvielām, kas ir pārstrādātas saskaņā ar Direktīvā 90/667/EEK minētajiem standartiem.

▼M16

VII PIELIKUMS

TRANSMISĪVĀS SŪKĻVEIDA ENCEFALOPĀTIJAS APKAROŠANA

1. Izmeklēšanā, kas minēta 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jāidentificē:

   a) attiecībā uz govīm:

      — visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka novietnē, kam ir apstiprināta slimība,

      — ja slimības diagnoze ir apstiprināta sieviešu dzimuma dzīvniekam, tā pēcnācēji, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,

      — visi tā dzīvnieka kohortas dzīvnieki, kuriem apstiprināta slimība,

      — slimības iespējamā izcelsme,

      — citi dzīvnieki tā dzīvnieka novietnē, kam ir apstiprināta slimība, vai citās novietnēs, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas saskārušās ar to pašu pārtiku vai infekcijas avotu,

      — iespējami inficētas lopbarības, citu materiālu pārvietošana vai citi pārnešanas veidi, kādos TSE ierosinātāju var pārnest uz attiecīgo saimniecību vai no tās;

   b) attiecībā uz aitām un kazām:

      — visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka saimniecībā, kuram ir apstiprināta slimība,

      — ciktāl iespējams identificēt, vecāki un attiecībā uz sieviešu dzimuma dzīvniekiem visi embriji, olšūnas un pēdējais pēcnācējs sieviešu dzimuma dzīvniekam, kuram apstiprināta slimības diagnoze,

      — papildus otrajā ievilkumā minētajiem arī visas pārējās aitas un kazas tā dzīvnieka saimniecībā, kuram apstiprināta slimības diagnoze,

      — iespējamā slimības izcelsme un citas novietnes, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas ir saskārušies ar to pašu pārtiku vai infekcijas avotu,

      — iespējami inficētas lopbarības, citu materiālu pārvietošana vai citi pārnešanas veidi, kādos GSE ierosinātāju var pārnest uz attiecīgo saimniecību vai no tās.

2. Regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie pasākumi iekļauj vismaz šādus:

   a) ja GSE apstiprina govij – to govju nokaušana un pilnīga iznīcināšana, kuras identificētas, veicot 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu; tomēr dalībvalsts var izlemt:

      — nenokaut un neiznīcināt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvniekus, ja ir pierādījumi, ka šiem dzīvniekiem nebija pieejas tai pašai barībai, ko uzturā lietojis inficētais dzīvnieks,

      — atlikt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minēto kohortu dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu līdz to produktīvā perioda beigām ar nosacījumu, ka tie ir buļļi, kurus visu laiku tur spermas savākšanas centrā, un iespējams nodrošināt, ka pēc nāves tie tiek pilnībā iznīcināti;

   b) ja TSE diagnozi apstiprina aitai vai kazai, no 2003. gada 1. oktobra saskaņā ar kompetentās iestādes lēmumu:

      i) vai nu visu 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā identificēto dzīvnieku, embriju un olšūnu nogalināšana un pilnīga iznīcināšana; vai

      ii) visu 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā identificēto dzīvnieku, embriju un olšūnu nogalināšana un pilnīga iznīcināšana, izņemot:

         — ARR/ARR genotipa vaislas aunus,

         — vaislas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu, un, kur šādas aitas ir grūsnas izmeklēšanas laikā, jērus, kas pēc tam dzimuši, ja to genotips atbilst šā punkta prasībām,

         — aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un kuras ir paredzētas tikai kaušanai,

         — ja kompetentā iestāde izlemj, aitas un kazas, kas jaunākas par 12 mēnešiem, kuras paredzētas tikai kaušanai;

      iii) ja inficētais dzīvnieks ievests no citas saimniecības, dalībvalsts, pamatojoties uz attiecīgā gadījuma vēsturi, var izlemt piemērot apkarošanas pasākumus ne tikai saimniecībā, kurā infekcija tika apstiprināta, bet

▼M16

arī izcelsmes saimniecībā, vai arī tikai izcelsmes saimniecībā; ja zeme tikusi izmantota kā ganības vairāk nekā vienam ganāmpulkam, dalībvalstis var izlemt ierobežot šo pasākumu piemērošanu līdz vienam ganāmpulkam, pamatojoties uz pamatotiem visu epidemioloģijas faktoru apsvērumiem; vietās, kur ganāmpulks tiek turēts vienā novietnē, dalībvalstis var izlemt ierobežot šo pasākumu piemērošanu līdz vienam ganāmpulkam, kurā apstiprināts skrepi slimības gadījums, ja tiek apstiprināts, ka infekcijas izplatīšanās starp ganāmpulkiem tieša vai netieša kontakta veidā ir maz ticama;

c) ja GSE diagnoze apstiprināta aitai vai kazai, visu 1. punkta b) apakšpunkta otrajā līdz piektajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā identificēto dzīvnieku, embriju un olšūnu nogalināšana un pilnīga iznīcināšana.

3. Ja ir aizdomas par aitas vai kazas saslimšanu ar skrepi slimību kādā dalībvalsts novietnē, visām pārējām šīs novietnes aitām un kazām līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanās ierobežojumu. Ja ir pierādījumi, ka maz ticams, ka novietne, kurā dzīvnieks atradies, kad radās aizdomas par tā inficēšanos ar skrepi slimību, ir novietne, kurā dzīvnieks varētu būt inficējies ar skrepi slimību, kompetentā iestāde atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var arī pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām novietnēm vai tikai apdraudētajai novietnei.

4. Saimniecībā(-ās), kurās saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunkta i) vai ii) daļu veikta iznīcināšana, var ievest tikai šādus dzīvniekus:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu dzimuma aitas;

b) sieviešu dzimuma aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VQR alēļu;

c) kazas ar noteikumu, ka:

i) novietnē ir tikai a) un b) apakšpunktā minēto genotipu kazas, ko tur audzēšanai;

ii) pēc ganāmpulku iznīcināšanas telpās ir veikta visu dzīvnieku novietņu tīrīšana un dezinfekcija;

iii) saimniecība ir pakļauta intensīvai TSE slimības novērošanai, ieskaitot visu kazu pārbaudīšanu, kas vecākas par 18 mēnešiem:

— vai nu tās nokautas lietošanai cilvēku uzturā to produktīvā perioda beigās,

— vai tās nobeigušās vai nokautas novietnē un atbilst III pielikuma A nodaļas II iedaļas 3. punktā minētajiem kritērijiem.

5. Saimniecībā(-ās), kurā saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunkta i) vai ii) daļu veikta iznīcināšana, var ievest tikai šādu aitu vaislas materiālu:

a) ARR/ARR genotipa aunu spermu;

b) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu.

▼M24

6. Pārejas laikā vēlākais līdz 2007. gada 1. janvārim, kā arī atkāpjoties no 4. punkta b) apakšpunktā noteiktā ierobežojuma, dalībvalstis lemj attiecībā uz ievešanas atļauju 2. punkta b) apakšpunkta i) un ii) daļā minētajās novietnēs nezināma genotipa jēriem, kas nav grūsni, ja aizstāšanai ir grūti sagādāt aitas ar zināmu genotipu.

▼M16

7. Piemērojot novietnei 2. punkta b) apakšpunkta i) un ii) daļā minētos pasākumus:

a) uz ARR/ARR aitu izvešanu no saimniecības neattiecas nekādi ierobežojumi;

b) aitas, kurām ir tikai viena ARR alēle, saimniecību var atstāt tikai, lai tās vestu tieši nokaušanai lietošanai pārtikā vai iznīcināšanas nolūkos, tomēr:

— jēru mātes, kam ir viena ARR alēle un nav VQR alēļu, var pārvietot uz citām saimniecībām, kuras pēc 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļā minēto pasākumu piemērošanas ir pakļautas ierobežojumiem,

▼**M16**

— ja kompetenta iestāde izlemj, jērus, kam ir viena ARR alēle un nav VQR alēļu, var pārvietot uz citām saimniecībām tikai nobarošanai pirms nokaušanas; galanovietnē nebūs citu aitu vai kazu, kā vien tās, kas paredzētas nobarošanai pirms nokaušanas, vai nenosūtīs dzīvas aitas vai kazas uz citām saimniecībām, izņemot gadījumus, kad tās ir paredzētas nokaušanai;

c) ja dalībvalsts izlemj, aitas un kazas, kas jaunākas par 2 mēnešiem, var pārvietot uz citām saimniecībām tieši nokaušanai lietošanai pārtikā; tomēr ar šādu dzīvnieku galvām un vēdera dobuma orgāniem rīkosies saskaņā ar Eiropas Padomes un Parlamenta Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktu ([1]);

d) neskarot c) apakšpunktu, a) un b) apakšpunktā minēto genotipu aitas no saimniecības var izvest tikai iznīcināšanas nolūkā.

8. Ierobežojumus, kas minēti 4., 5. un 7. punktā, saimniecībā turpina piemērot trīs gadus no:

a) dienas, kad visas aitas saimniecībā ieguvušas ARR/ARR statusu; vai

b) pēdējās dienas, kad aita vai kaza turēta attiecīgajās telpās; vai

c) attiecībā uz 4. punkta c) apakšpunktu – no dienas, kad sākta intensīvā TSE uzraudzība; vai

d) no dienas, kad visi vaislas auni saimniecībā ir ARR/ARR genotipa auni un visām vaislas jēru mātēm ir vismaz viena ARR alēle un nav VQR alēļu, ar nosacījumu, ka aitām, kas vecākas par 18 mēnešiem, 3 gadu laikā tiek veiktas TSE pārbaudes, un pārbaudēm ir negatīvi rezultāti:

— ikgadējais kazu skaits, ko nokauj to produktīvā perioda beigās cilvēku uzturam, saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 4. punkta tabulā norādīto skaitu,

— visas kazas, kuras nobeigušās vai nokautas novietnē un kuras atbilst III pielikuma A nodaļas II iedaļas 3. punktā minētajiem kritērijiem.

9. Ja ARR alēles šķirnē vai saimniecībā sastopamas reti vai ja uzskata, ka jāizvairās no tuvradnieciskās krustošanas, dalībvalsts var izlemt:

a) atlikt dzīvnieku iznīcināšanu saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunkta i) un ii) daļu uz laiku līdz pieciem gadiem;

b) atļaut 2. punkta b) apakšpunkta i) un ii) daļā minētajās saimniecībās ievest citas aitas, nevis 4. punktā minētās, ar nosacījumu, ka tām nav VQR alēļu.

10. Dalībvalstis, kas piemēro 6. un 9. punktā paredzētās atkāpes, sniedz Komisijai ziņojumu par to piešķiršanas apstākļiem un kritērijiem.

([1]) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

▼B

VIII PIELIKUMS

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

▼M5

A NODAĻA

▼M16

Nosacījumi attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dzīviem dzīvniekiem, spermu un embrijiem

▼M5

I. NOSACĪJUMI, KO PIEMĒRO NEATKARĪGI NO DZĪVNIEKA IZCELSMES VAI ATRAŠANĀS DALĪBVALSTS VAI TREŠĀS VALSTS KATEGORIJAS

Aitu un kazu tirdzniecībā piemēro šādus nosacījumus:

▼M14

a) vaislas aitas un kazas ir vai nu ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, kā definēts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK ([1]) I pielikumā, vai tās nepārtraukti kopš dzimšanas vai pēdējos trīs gadus tikušas turētas saimniecībā vai saimniecībās, kuras vismaz trīs gadus ir atbildušas šādām prasībām:

i) līdz 2007. gada 30. jūnijam

— veiktas regulāras oficiālas veterinārās kontroles,

— dzīvnieki ir marķēti,

— nav bijuši apstiprināti skrepi slimības gadījumi,

— pēc izlases metodes veiktas kaušanai paredzētu vecu sieviešu dzimuma dzīvnieku pārbaudes,

— sieviešu dzimuma dzīvnieki, izņemot ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, saimniecībā ievesti tikai tad, ja tie nākuši no kādas saimniecības, kura atbilst tādām pašām prasībām.

Visvēlākais no 2004. gada 1. jūlija saimniecībai vai saimniecībām jāsāk ievērot šādas papildu prasības:

— visiem dzīvniekiem, kas minēti III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā, ir vecāki par 18 mēnešiem un ir saimniecībā miruši vai nokauti, veic skrepi slimības pārbaudes saskaņā ar laboratorijas metodēm, kuras noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā, un

— aitas un kazas, izņemot ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, saimniecībā var ievest tikai tad, ja tās nāk no kādas saimniecības, kura atbilst tādām pašām prasībām;

ii) no 2007. gada 1. jūlija

— veiktas regulāras oficiālas veterinārās kontroles,

— dzīvnieki tiek identificēti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem,

— nav bijuši apstiprināti skrepi slimības gadījumi,

— visiem dzīvniekiem, kas minēti III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā, ir vecāki par 18 mēnešiem un ir saimniecībā miruši vai nokauti, ir veiktas skrepi slimības pārbaudes saskaņā ar laboratorijas metodēm, kuras noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā,

— aitas un kazas, izņemot ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, saimniecībā ieved tikai tad, ja tās nāk no kādas saimniecības, kura atbilst tādām pašām prasībām.

Ja vaislas aitas un kazas ir paredzētas nosūtīšanai uz kādu dalībvalsti, kura gūst labumu visā vai tās teritorijas daļā no b) vai c) punktā paredzētajiem noteikumiem, attiecībā uz šiem dzīvniekiem jāievēro papildu garantijas, vispārējās vai īpašās, kas noteiktas saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru;

▼M5

b) dalībvalsts, kuras teritorijā vai tās daļā ir obligāta vai brīvprātīga skrepi slimības valsts kontroles programma:

i) iesniedz minēto programmu Komisijai, jo īpaši izklāstot:

— slimības izplatību dalībvalstī,

([1]) OV L 349, 24.12.2002., 105. lpp.

▼M5

— programmas pamatojumu, ņemot vērā slimības nozīmīgumu, un tās izmaksu/ieguvumu samēru,

— ģeogrāfisko apgabalu, kurā ieviesīs šo programmu,

— saimniecībām noteiktās statusa kategorijas un standartus, kas jāievēro katrā kategorijā,

— pārbaudes procedūras, kas tiks izmantotas,

— programmas uzraudzības procedūras,

— rīcību, ja kādu iemeslu dēļ novietne zaudē savu statusu,

— pasākumus, kas veicami, ja saskaņā ar programmas noteikumiem veikto pārbaužu rezultāti izrādās pozitīvi;

ii) programmu, kas minēta i) daļā, apstiprina saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, ja tā atbilst minētajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Vienlaikus vai vismaz trīs mēnešus pēc programmas apstiprināšanas saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru definē vispārīgas vai konkrētas papildu garantijas, ko var pieprasīt iekšējā Kopienas tirdzniecībā. Šādas garantijas nedrīkst pārsniegt tās, ko dalībvalsts ievieš valstī;

iii) dalībvalstu iesniegto programmu grozījumus vai papildinājumus apstiprina saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Saskaņā ar ii) daļu definēto garantiju grozījumus apstiprina atbilstoši minētajai procedūrai;

c) ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorijā vai tās daļā nav skrepi slimības:

i) tai jāiesniedz Komisijai attiecīga pamatojuma dokumentācija, jo īpaši informējot:

— par saslimšanas gadījumu vēsturi savā teritorijā,

— par to uzraudzības testu rezultātiem, kuru pamatā ir seroloģiska, mikrobioloģiska, patoloģiju vai epidemioloģiska izmeklēšana,

— laiku, kādā īstenota uzraudzība,

— pasākumus, ko veic, lai pārbaudītu slimības neesamību;

ii) vispārīgas vai īpašas papildu garantijas, ko var pieprasīt Kopienas iekšējā tirdzniecībā, ir definējamas saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Šādas garantijas nedrīkst pārsniegt tās, ko dalībvalsts ievieš valstī;

iii) attiecīgajai dalībvalstij ir jādara Komisijai zināmas visas i) daļā norādītās informācijas izmaiņas, kas attiecas uz slimību. Ņemot vērā minēto paziņojumu, garantijas, kas definētas saskaņā ar ii) daļu, var grozīt vai atcelt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru;

▼M16

d) no 2005. gada 1. janvāra aitu un kazu sperma un embriji:

i) tiks savākti no dzīvniekiem, kas kopš dzimšanas vai pēdējos trīs gadus nepārtraukti turēti saimniecībā vai saimniecībās, kuras vismaz trīs gadus atbildušas a) apakšpunkta i) daļas vai a) apakšpunkta ii) daļas prasībām; vai

ii) aitu sperma tiks savākta no ARR/ARR priona proteīna genotipa vīriešu kārtas dzīvniekiem, kā noteikts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikumā ([1]); vai

iii) aitu embriji būtu ARR/ARR priona proteīna genotipa, kā noteikts Lēmuma 2002/1003/EK I pielikumā.

▼B

II. NOSACĪJUMI, KO PIEMĒRO ATKARĪBĀ NO DZĪVNIEKA IZCELSMES VAI ATRAŠANĀS DALĪBVALSTS VAI TREŠĀS VALSTS KATEGORIJAS, KAS NOTEIKTA SASKAŅĀ AR II PIELIKUMA C NODAĻU

1. Nosūtot uz citu dalībvalsti, jāievēro 15. panta 1. punkta noteikumi.

2. Galamērķa dalībvalstij dara zināmu liellopu, aitu un kazu izcelsmes dalībvalsts GSE kategoriju.

3. Ja, kā minēts 1. punktā, pārvieto liellopus, kuri cēlušies no dalībvalstīm vai kāda no to reģioniem, kas ietilpst turpmāk nosauktajās kategorijās, vai ir dzīvojuši tajās, piemēro šādus nosacījumus:

3. UN 4. KATEGORIJA

Dzīvniekiem:

([1]) OV L 349, 24.12.2002., 105. lpp.

▼B

a) jābūt dzimušiem, augušiem un dzīvojušiem ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, vai

b) jābūt dzimušiem pēc dienas, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem.

5. KATEGORIJA

Dzīvniekiem:

a) jābūt dzimušiem pēc dienas, kurā stājies spēkā aizliegums barot mājlopus ar proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem, un

b) jābūt dzimušiem, augušiem un dzīvojušiem ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, un kuros ir tikai tie liellopi, kas dzimuši attiecīgajā saimniecībā vai cēlušies no līdzvērtīga statusa ganāmpulka.

B NODAĻA

Nosacījumi, kas attiecas uz pēcnācējiem, kuri iegūti no 15. panta 2. punktā minētajiem dzīvniekiem, kas ir varbūtēji slimi vai kam ir apstiprināta saslimšana ar TSE

Ir aizliegts laist tirgū pēdējos pēcnācējus, kas ar TSE inficētām govīm vai aitām un kazām, kurām apstiprināta saslimšana ar GSE, ir dzimuši iepriekšējo divu gadu laikā vai laikā pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās.

C NODAĻA

Nosacījumi attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem

I. 16. panta 3. punktā minēto aizliegumu neattiecina uz šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem ar noteikumu, ka tie ir iegūti no liellopiem, kas atbilst šīs nodaļas II vai III daļas prasībām:

— svaiga gaļa,

— maltā gaļa,

— gaļas izstrādājumi,

— gaļas produkti,

— istabas dzīvnieku barība, kas paredzēta gaļēdājiem mājdzīvniekiem.

Datumpamatota sistēma

II. Saskaņā ar 16. panta 3. punkta otro daļu var pārdot atkaulotu svaigu gaļu, no kuras ir izņemti visi atsevišķie audi, tajā skaitā redzamie nervaudi un limfoidālie audi, un no tās gatavotos I daļā minētos dzīvnieku izcelsmes produktus, kas iegūti no derīgiem 5. kategorijas valstu vai reģionu dzīvniekiem, ja tos iegūst no dzīvniekiem, kuri dzimuši pēc 7. panta 2. punktā paredzētu dzīvnieku barības standartu spēkā stāšanās datuma un ja tie ir sertificēti kā atbilstīgi 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, un ja tos ražo uzņēmumos, kas atbilst 9. punktā paredzētajam nosacījumam. Kompetentā iestāde nodrošina to nosacījumu ievērošanu, kas attiecas uz 2. līdz 8. punktā un 10. punktā paredzēto kontroli.

1. Liellops ir derīgs izmantošanai datumpamatotā sistēmā, ja tas ir piedzimis un audzēts attiecīgajā dalībvalstī un ja nokaušanas laikā ir zināms, ka ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) visu mūžu dzīvnieks ir bijis precīzi identificējams, kas ļauj noteikt tā ciltsmāti un izcelsmes ganāmpulku; tā unikālais auss marķieris, dzimšanas datums un saimniecība, un dzīvnieka pārvietošana pēc dzimšanas ir reģistrēta vai nu dzīvnieka oficiālajā pasē, vai oficiālā elektroniskā identificēšanas un izsekošanas sistēmā; ciltsmāte ir zināma;

b) dzīvnieks vecāks par sešiem mēnešiem, bet jaunāks par 30 mēnešiem, ko nosaka, atsaucoties uz oficiālo elektroniski reģistrēto dzimšanas datumu vai dzīvnieka oficiālo pasi;

c) kompetentā iestāde ir ieguvusi un pārbaudījusi pozitīvus apliecinājumus, ka dzīvnieka ciltsmāte ir nodzīvojusi vismaz sešus mēnešus pēc derīgā dzīvnieka piedzimšanas;

d) dzīvnieka ciltsmāte nav saslimusi ar GSE un nav bijusi varbūtēji slima ar GSE.

Kontrole

2. Ja kāds nokaušanai atvestais dzīvnieks vai kāds apstāklis saistībā ar tā kaušanu neatbilst visām šīs regulas prasībām, dzīvnieks ir automātiski jānoraida, un tā pase ir jākonfiscē. Ja minēto informāciju saņem pēc nokaušanas, kompetentajai iestādei nekavējoties ir jāpārtrauc sertifikātu

▼B

izsniegšana, un jāanulē izsniegtie sertifikāti. Ja nosūtīšana jau ir notikusi, kompetentajai iestādei jāziņo galamērķis kompetentajai iestādei. Galamērķa kompetentajai iestādei jāveic atbilstīgi pasākumi.

3. Derīgos dzīvniekus nokauj kautuvēs, ko izmanto tikai to liellopu kaušanai, kurus kauj saskaņā ar datumpamatotu sistēmu vai sertificēta ganāmpulka sistēmu.

4. Kompetentajai iestādei pašai jāpārliecinās, ka gaļas izciršanas uzņēmumos izmantotās procedūras nodrošina turpmāk minēto limfmezglu izņemšanu:

   paceles, sēžas, virspusējie cirkšņa, dziļie cirkšņa, mediālie un sānu iegurņa, nieru, zemiegurņa, jostas, ribu un kakla, krūšu kaula, priekšējie kakla, padušu, kakla apakšējie dziļie limfmezgli.

5. Gaļas izcelsmei jābūt izsekojamai līdz attiecīgajam derīgajam dzīvniekam, bet pēc izciršanas – līdz dzīvniekiem, kas izcirsti vienā partijā, izmantojot oficiālu izsekošanas sistēmu līdz pat nokaušanas brīdim. Pēc nokaušanas marķējumam jāpalīdz izsekot I daļā minētās svaigās gaļas un produktu izcelsmei līdz pat attiecīgajam derīgajam dzīvniekam, lai varētu atsaukt attiecīgo sūtījumu. Istabas dzīvnieku barības gadījumā šāda izsekošana jānodrošina ar pavaddokumentiem un ierakstiem.

6. Visiem apstiprinātajiem, derīgajiem liemeņiem ir jābūt ar atsevišķu numuru, kas saistīts ar auss marķiera numuru.

7. Dalībvalstī jābūt sīki izstrādātai kārtībai, kas attiecas uz:

   a) izsekošanu un kontroli pirms kaušanas;

   b) kontroli kaušanas laikā;

   c) kontroli istabas dzīvnieku barības pārstrādes laikā;

   d) visām marķēšanas un sertificēšanas prasībām pēc nokaušanas līdz tirdzniecības vietai.

8. Kompetentajai iestādei ir jāizveido atbilstības pārbaužu reģistrēšanas sistēma, lai šo kontroli varētu nodemonstrēt.

Uzņēmums

9. Lai iegūtu apstiprinājumu, uzņēmumam ir jāizstrādā un jāievieš sistēma, kas ļauj identificēt derīgo gaļu un/vai produktu un izsekot visas gaļas izcelsmei līdz pat attiecīgajam derīgajam dzīvniekam, vai pēc izciršanas – līdz dzīvniekiem, kas izcirsti vienā partijā. Sistēmai jānodrošina dzīvnieku izcelsmes gaļas vai produktu izcelsmes pilna izsekošana visās stadijās, un ieraksti jāglabā vismaz divus gadus. Uzņēmuma vadībai jāiesniedz kompetentajai iestādei rakstiska informācija par izmantojamo sistēmu.

10. Kompetentajai iestādei ir jānovērtē, jāapstiprina un jāuzrauga uzņēmuma paredzētā sistēma, lai nodrošinātu to, ka tā nodrošina pilnu nošķiršanu un izsekojamību gan vienā, gan otrā virzienā.

Sertificēta ganāmpulka sistēma

III. Saskaņā ar 16. panta 3. punktu var pārdot atkaulotu svaigu gaļu, no kuras ir izņemti visi atsevišķie audi, tajā skaitā redzamie nervaudi un limfaudi, un no tās iegūtos I daļā minētos dzīvnieku izcelsmes produktus, kas iegūti no 5. kategorijas valstu vai reģionu derīgiem dzīvniekiem, ja tos iegūst no dzīvniekiem, kas ir sertificēti kā atbilstīgi 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem un ir cēlušies no ganāmpulkiem, kuros pēdējo septiņu gadu laikā nav bijis neviena GSE gadījuma, un ja minētā gaļa un produkti ir sertificēti kā atbilstīgi 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem un ir ražoti uzņēmumos, kuri atbilst 11. punktā paredzētajam nosacījumam. Kompetentā iestāde nodrošina 3. līdz 10. punktā un 12. punktā paredzēto nosacījumu ievērošanu attiecībā uz elektronisko izsekošanas sistēmu un kontroli.

Nosacījumi attiecībā uz ganāmpulkiem

1. a) a) ganāmpulks ir dzīvnieku grupa, kas veido atsevišķu vienību, proti, dzīvnieku grupa, ko apsaimnieko un tur atsevišķi no citām dzīvnieku grupām un kam ir unikāli ganāmpulka un dzīvnieku identificēšanas numuri;

   b) ganāmpulks atbilst prasībām, ja vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nevienam dzīvniekam, kas joprojām ir ganāmpulkā vai ir tajā turēts, vai ir no tā aizvests, nav apstiprināta saslimšana ar GSE vai varbūtēja saslimšana, kam nav izslēgta GSE diagnoze;

   c) izņēmums b) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem – pēc kompetentas veterinārās iestādes rūpīgas izmeklēšanas par derīgu var uzskatīt ganāmpulku, kas ir pastāvējis mazāk nekā septiņus gadus, ar nosacījumu, ka:

▼B

i) visi dzīvnieki, kas ir dzimuši vai pievienoti jaunajam ganāmpulkam, atbilst 2. punkta a), d) un e) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;

ii) visā pastāvēšanas laikā ganāmpulks ir atbildis b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;

d) ja jaunu ganāmpulku izveido saimniecībā, kurā kādam dzīvniekam, kas joprojām atrodas minētās saimniecības ganāmpulkā vai ir tajā turēts, vai ir no tā aizvests, ir apstiprināta saslimšana ar GSE, kompetenta veterinārā iestāde var atzīt jauno ganāmpulku par derīgu tikai pēc rūpīgas izmeklēšanas, pārliecinoties un apstiprinot, ka ir ievēroti visi turpmāk minētie nosacījumi:

i) visi slimā ganāmpulka dzīvnieki, kas agrāk ir turēti minētajā saimniecībā, ir aizvesti vai nokauti;

ii) visa barība ir aizvesta un likvidēta, un visas barības tvertnes ir rūpīgi iztīrītas;

iii) pirms jauno dzīvnieku ielaišanas visas ēkas ir atbrīvotas un rūpīgi iztīrītas;

iv) ir ievēroti visi c) apakšpunktā minētie nosacījumi.

Nosacījumi attiecībā uz dzīvnieku

2. a) a) visus datus par dzīvnieka dzimšanu, identitāti un pārvietošanu reģistrē oficiālā elektroniskā izsekošanas sistēmā;

b) dzīvnieks ir vecāks par sešiem mēnešiem, bet jaunāks par 30 mēnešiem, ko nosaka, atsaucoties uz oficiālo elektronisko dzimšanas datuma ierakstu;

c) tā ciltsmāte ir nodzīvojusi vismaz sešus mēnešus pēc tā piedzimšanas;

d) tā ciltsmāte nav saslimusi ar GSE un nav varbūtēji slima ar GSE;

e) ganāmpulks, kurā dzīvnieks ir dzimis, un visi ganāmpulki, kuros tas ir turēts, ir derīgi.

Elektroniskā izsekošanas sistēma

3. Oficiālo elektronisko izsekošanas sistēmu, kas minēta 2. punkta a) apakšpunktā, apstiprinās tikai tad, ja tā būs darbojusies pietiekami ilgu laiku, uzkrājot visu informāciju par dzīvnieku mūžu un pārvietošanu, kas vajadzīga, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas prasībām, un tā attiecas tikai uz tiem dzīvniekiem, kuri dzimuši pēc sistēmas ieviešanas. Šim mērķim netiks pieņemti vēsturiskie dati, kas ievadīti datorā par jebkuru laika posmu pirms sistēmas darbības sākuma.

Kontrole

4. Ja kāds nokaušanai atvestais dzīvnieks vai kāds apstāklis saistībā ar tā kaušanu neatbilst visām šīs regulas prasībām, dzīvnieks ir automātiski jānoraida, un tā pase ir jākonfiscē. Ja minēto informāciju saņem pēc nokaušanas, kompetentajai iestādei nekavējoties ir jāpārtrauc sertifikātu izsniegšana un jāanulē izsniegtie sertifikāti. Ja nosūtīšana jau ir notikusi, kompetentajai iestādei jāziņo galamērķa kompetentajai iestādei. Galamērķa kompetentajai iestādei jāveic atbilstīgi pasākumi.

5. Prasībām atbilstīgus dzīvniekus nokauj kautuvēs, ko izmanto tikai to liellopu kaušanai, kurus kauj saskaņā ar datumpamatotu sistēmu vai sertificēta ganāmpulka sistēmu.

6. Kompetentajai iestādei ir pašai jāpārliecinās, ka gaļas izciršanas uzņēmumos izmantotās procedūras nodrošina turpmāk uzskaitīto limfmezglu izņemšanu:

paceles, sēžas, virspusējie cirkšņa, dziļie cirkšņa, mediālie un sānu iegurņa, nieru, zemiegurņa, jostas, ribu un kakla, krūšu kaula, priekšējie kakla, padušu, kakla apakšējie dziļie limfmezgli.

7. Gaļas izcelsmei jābūt izsekojamai līdz derīgā dzīvnieka ganāmpulkam, bet pēc izciršanas – līdz dzīvniekiem, kas izcirsti vienā partijā, izmantojot oficiālu izsekošanas sistēmu līdz pat nokaušanas brīdim. Pēc nokaušanas marķējumam jāpalīdz izsekot I daļā minētās svaigās gaļas un produktu izcelsmei līdz ganāmpulkam, lai varētu atsaukt attiecīgo sūtījumu. Istabas dzīvnieku barības gadījumā šāda izsekošana jānodrošina ar pavaddokumentiem un ierakstiem.

8. Visiem apstiprinātajiem, derīgajiem liemeņiem ir jābūt ar atsevišķu numuru, kas saistīts ar auss marķiera numuru.

9. Dalībvalstī jābūt sīki izstrādātai kārtībai, kas attiecas uz:

a) izsekošanu un kontroli pirms kaušanas;

▼B

b) kontroli kaušanas laikā;

c) kontroli istabas dzīvnieku barības pārstrādes laikā;

d) visām marķēšanas un sertificēšanas prasībām pēc nokaušanas līdz tirdzniecības vietai.

10. Kompetentajai iestādei ir jāizveido atbilstības pārbaužu reģistrēšanas sistēma, lai šo kontroli varētu nodemonstrēt.

Uzņēmums

11. Lai iegūtu apstiprinājumu, uzņēmumam ir jāizstrādā un jāievieš sistēma, kas ļautu identificēt derīgu gaļu un/vai produktu, un izsekot visas gaļas izcelsmei līdz pat ganāmpulkam, vai pēc izciršanas – līdz dzīvniekiem, kas izcirsti vienā partijā. Sistēmai jānodrošina dzīvnieku izcelsmes gaļas vai produktu izcelsmes pilna izsekošana visās stadijās, un reģistri jāglabā vismaz divus gadus. Uzņēmuma vadībai jāiesniedz kompetentajai iestādei rakstiska informācija par izmantojamo sistēmu.

12. Kompetentajai iestādei ir jānovērtē, jāapstiprina un jāuzrauga uzņēmuma paredzētā sistēma, lai nodrošinātu to, ka tā nodrošina pilnu nodalīšanu un izsekojamību gan vienā, gan otrā virzienā.

D NODAĻA

Nosacījumi, ko piemēro eksportam

Eksportējot uz trešām valstīm, dzīvi liellopi un no tiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti ir pakļauti šajā regulā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību.

▼B

IX PIELIKUMS

DZĪVU DZĪVNIEKU, EMBRIJU, OLŠŪNU UN DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTU IMPORTĒŠANA KOPIENĀ

A NODAĻA

Ja no 1. kategorijas valstīm vai reģioniem importē liellopus un no liellopiem gatavotos produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, kompetentajai iestādei ir jāņem vērā, vai ir uzrādīts starptautisks veterinārais vai veselības sertifikāts, kas apliecina, ka minētā valsts vai reģions atbilst II pielikuma C nodaļas nosacījumiem, lai to iekļautu šajā kategorijā.

B NODAĻA

Liellopu importēšana

A. Liellopu importēšanai no 2. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veterinārā sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

a) atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

b) liellopus, kas paredzēti eksportam uz Kopienu, identificē ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un tie nav ar GSE varbūtēji slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācēji.

B. Liellopu importēšanai no 3. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veterinārā sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

1. Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

2. Liellopus, kas paredzēti eksportam uz Kopienu:

— identificē ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam un dod iespēju noteikt, ka tie nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācēji,

— ir dzimuši, auguši un uzturējušies ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, vai

— ir dzimuši pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem.

C. Liellopu importēšanai no 4. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veterinārā sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

1. Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

2. Liellopus, kas paredzēti eksportam uz Kopienu:

a) identificē ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam un dod iespēju noteikt, ka tie nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācēji, un

b) ir dzimuši, auguši un uzturējušies ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, vai

c) ir dzimuši pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem.

D. Liellopu importēšanai no 5. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veterinārā sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

1. Mājlopu barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

2. Nokauj un pilnībā iznīcina slimos liellopus, kā arī:

a) ja tās ir dzīvnieku mātītes – to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās;

b) visus tās pašas kohortas liellopus,

ja minētajā valstī vai reģionā šie dzīvnieki joprojām ir dzīvi;

3. Liellopi, kas paredzēti eksportam uz Kopienu:

a) ir dzimuši pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot mājlopus ar proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem;

▼B

b) tiek identificēti ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un izcelsmes ganāmpulkam, un kas nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācēji;

UN

c) ir dzimuši, auguši un uzturējušies ganāmpulkos, kuros nekad nav apstiprināts neviens GSE gadījums un kuros ir tikai tie liellopi, kas dzimuši attiecīgajā saimniecībā vai cēlušies no līdzvērtīga statusa ganāmpulka, vai

d) ir dzimuši, auguši un dzīvojuši ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums un kuros ir tikai tie liellopi, kas dzimuši attiecīgajā saimniecībā vai cēlušies no līdzvērtīga statusa ganāmpulka.

C NODAĻA

Liellopu izcelsmes svaigas gaļas un produktu imports

A. Liellopu izcelsmes svaigas gaļas (ar kauliem vai atkaulotas) un produktu importēšanai no 2. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgai no starptautiskā dzīvnieku veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un šis aizliegums darbojas efektīvi.

B. Liellopu izcelsmes svaigas gaļas (ar kauliem vai atkaulotas) un produktu importēšanai no 3. kategorijas valsts vai reģiona jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

a) atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

b) liellopu izcelsmes svaiga gaļa un produkti, kas paredzēti eksportam uz Kopienu, nesatur V pielikumā minēto īpašo riska materiālu vai mehāniski atkaulotu gaļu, kas iegūta no galvas kauliem vai mugurkaula, un nav iegūti no tādiem.

C. Liellopu izcelsmes svaigas gaļas (ar kauliem vai atkaulotas) un produktu importēšanai no 4. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

1. Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

2. Liellopu izcelsmes svaiga gaļa un produkti, kas paredzēti eksportam uz Kopienu, nesatur V pielikumā minēto īpašo riska materiālu vai mehāniski atkaulotu gaļu, kas iegūta no galvas kauliem vai mugurkaula, un nav iegūti no tādiem.

D. Liellopu izcelsmes svaigas gaļas un produktu imports no 5. kategorijas valstīm vai reģioniem ir aizliedzams, izņemot VIII pielikuma C nodaļas I daļā uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes produktus. Minēto produktu importēšanai jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

1. Tie atbilst 16. panta 2. punkta nosacījumiem un VIII pielikuma C nodaļas II vai III daļas noteikumiem;

2. Gaļas produkti, kas paredzēti eksportam uz Kopienu, nesatur F nodaļā minētos produktus, nedz arī V pielikumā definētos īpašos riska materiālus, un nav iegūti no tādiem;

3. Darbojas sistēma, kas ļauj izsekot liellopu izcelsmes svaigas gaļas izcelsmei un tādu produktu izcelsmei, kas paredzēti eksportam uz Kopienu, līdz uzņēmumiem, no kuriem tie cēlušies;

4. Liellopi, no kuriem ir iegūta gaļa vai gaļas produkti, kas paredzēti eksportam uz Kopienu:

a) ir identificēti ar pastāvīgu identifikācijas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam;

b) nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācēji, un vai nu:

— ir dzimuši pēc datuma, kurā stājies spēkā aizliegums barot mājlopus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, vai

— ir dzimuši, auguši un uzturējušies ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums;

5. Mājdzīvnieku barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

6. Nokauj un pilnībā iznīcina slimos liellopus, kā arī:

▼B

a) ja tās ir dzīvnieku mātītes – to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divus gadus pirms vai pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās;

b) visus tās pašas kohortas liellopus,

ja minētajā valstī vai reģionā tie joprojām ir dzīvi.

D NODAĻA

Liellopu embriju un olšūnu importēšana

A. Liellopu embriju vai olšūnu importēšanai no 2. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

1. Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

2. Embriji vai olšūnas ir iegūti, pārstrādāti un saglabāti atbilstīgi Direktīvas 89/556/EEK ([1]) A un B pielikumu noteikumiem.

B. Liellopu embriju/olšūnu importēšanai no 3. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgai no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

1. Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

2. Olšūnas vai embriji, kas paredzēti eksportam un Kopienu, ir iegūti no dzīvnieku mātītēm, kuras:

a) ir identificētas ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un kuras nav tādu dzīvnieku mātīšu pēcnācējas, kam apstiprināta saslimšana ar GSE;

b) nav ar GSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku mātīšu pēcnācējas;

c) nav bijušas varbūtēji slimas ar GSE laikā, kad iegūti embriji;

3. Embriji vai olšūnas ir iegūti, pārstrādāti un saglabāti atbilstīgi Direktīvas 89/556/EEK A un B pielikumu noteikumiem.

C. Embriju vai olšūnu importam no 4. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgam no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

1. Atgremotāju barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

2. Olšūnas vai embriji, kas paredzēti eksportam un Kopienu, ir iegūti no dzīvnieku mātītēm, kuras:

a) ir identificētas ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un kuras nav ar GSE varbūtēji slimu vai slimu dzīvnieku mātīšu pēcteces;

b) neslimo ar GSE;

c) nav bijušas varbūtēji slimas ar GSE laikā, kad iegūti embriji, un:

i) vai nu ir dzimušas pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot mājlopus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, vai

ii) ir dzimušas, augušas un uzturējušās ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums;

3. Embriji vai olšūnas ir iegūti, apstrādāti un saglabāti atbilstīgi Direktīvas 89/556/EEK A un B pielikumu noteikumiem.

D. Liellopu embriju vai olšūnu importam no 5. kategorijas valstīm vai reģioniem jābūt atkarīgam no starptautiskā veselības sertifikāta uzrādīšanas, kurš apliecina, ka:

1. Vaislas dzīvnieku barošana ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, ir aizliegta, un aizliegumu faktiski īsteno;

2. Slimos liellopus un, ja tās ir dzīvnieku mātītes, to pēdējos pēcnācējus, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās, ja tie attiecīgajā valstī vai reģionā vēl ir dzīvi, nokauj un pilnībā iznīcina;

3. Olšūnas vai embriji, kas paredzēti eksportam uz Kopienu, ir iegūti no dzīvnieku mātītēm, kuras:

([1]) Padomes 1989. gada 25. septembra Direktīva 89/556/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību, importējot liellopu sugu mājlopu embrijus no trešām valstīm (OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 94/113/EK (OV L 53, 24.2.1994., 23. lpp.).

▼B

a) ir identificētas ar pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un kuras nav ar GSE varbūtēji slimu vai slimu dzīvnieku mātīšu pēcteces;

b) neslimo ar GSE;

c) nav bijušas varbūtēji slimas ar GSE laikā, kad iegūti embriji, un:

i) vai nu ir dzimušas pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot vaislas dzīvniekus ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem;

ii) vai nekad nav barotas ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem, un ir dzimušas, augušas un dzīvojušas ganāmpulkos, kuros vismaz pēdējo septiņu gadu laikā nav apstiprināts neviens GSE gadījums, un kuros ir tikai tie liellopi, kas dzimuši attiecīgajā saimniecībā vai cēlušies no līdzvērtīga statusa ganāmpulka;

4. Embriji vai olšūnas ir iegūti, pārstrādāti un saglabāti stingrā atbilstībā Direktīvas 89/556/EEK A un B pielikumu noteikumiem.

▼M12

E NODAĻA

Aitu un kazu imports

Uz aitām un kazām, kas Kopienā ievestas pēc 2003. gada 1. oktobra, jāattiecas prasībai uzrādīt veterināro sertifikātu, kas apliecina, ka:

a) tās ir vai nu dzimušas vai pastāvīgi audzētas saimniecībās, kurās nekad nav bijusi diagnosticēta skrepi slimība, un attiecībā uz vaislas aitām un kazām tās atbilst VIII pielikuma A nodaļas I daļas a) punkta i) apakšpunkta prasībām;

b) vai tās ir ARR/ARR prionu proteīnu genotipa aitas, kā noteikts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikumā, kuras cēlušās no saimniecības, kura pēdējo sešu mēnešu laikā nav ziņojusi par skrepi slimības gadījumiem.

Ja tās ir paredzētas nosūtīšanai uz kādu dalībvalsti, kura gūst labumu visā vai tās teritorijas daļā no VIII pielikuma A nodaļas I daļas b) vai c) apakšpunktos paredzētajiem noteikumiem, tās ievēro papildu garantijas, vispārējās vai īpašās, kas noteiktas saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

F NODAĻA

VIII pielikuma C nodaļā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu ievešana Kopienā no 5. kategorijas trešām valstīm vai to reģioniem ir aizliegta saskaņā ar 16. panta 3. punktu, ja tie satur šādus atgremotāju dzīvnieku produktus vai audus vai ir iegūti no tiem:

— mehāniski atkaulota gaļa,

— dikalcija fosfāts, kas paredzēts mājlopu barošanai,

— želatīns, ja tas nav gatavots no ādām,

— neapstrādāti atgremotāju tauki un to derivāti, ja vien tie nav ražoti no atsevišķiem taukaudiem, kas paši ir atzīti par derīgiem lietošanai pārtikā, vai no izejvielām, kas ir pārstrādātas saskaņā ar Lēmumā 1999/534/EK minētajiem standartiem.

G NODAĻA

Importējot dzīvnieku izcelsmes produktus no trešām valstīm vai to reģioniem, kas nav klasificēti 1. kategorijā, attiecīgie sertifikāti, ko pieprasa Kopienas tiesību akti, papildināmi ar ražotājas valsts kompetentās iestādes parakstītu deklarāciju, kas formulēta šādi:

”Dzīvnieku izcelsmes produkts nesatur īpašo riska materiālu, kas definēts V pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulai (EK) Nr. 999/2001, ar ko nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus, vai mehāniski atkaulotu gaļu, kas iegūta no liellopu galvas kauliem vai mugurkaula, un tas nav iegūts no šāda materiāla vai gaļas. Dzīvnieki nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nokauti uz vietas ar to pašu metodi, un nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas metāla instrumentu.”

▼**M16**

H NODAĻA

Aitu un kazu spermas un embriju imports

Aitu un kazu sperma un embriji, kas ievesti Kopienā no 2005. gada 1. janvāra, atbilst VIII pielikuma A nodaļas I daļas d) apakšpunktam.

▼B

X PIELIKUMS

ETALONLABORATORIJAS, PARAUGU ŅEMŠANA UN LABORATORIJAS ANALĪZES METODES

A NODAĻA

Valsts etalonlaboratorijas

1. Izraudzītai valsts etalonlaboratorijai ir:

   a) līdzekļi un speciālisti, kas tai ļauj jebkurā laikā un jo īpaši, kad pirmo reizi parādās minētā slimība, noteikt TSE ierosinātāja tipu un celmu un apstiprināt reģionālo diagnostikas laboratoriju iegūtos rezultātus. Ja tā nespēj identificēt ierosinātāja celmu, tā izstrādā procedūru, lai nodrošinātu to, ka celma identifikāciju uztic Kopienas etalonlaboratorijai;

   b) jāpārbauda reģionālo diagnostikas laboratoriju izmantotās diagnosticēšanas metodes;

   c) jāatbild par diagnostikas standartu un metožu saskaņošanu attiecīgajā dalībvalstī. Tādēļ:

      — tā var piegādāt diagnostikas reaģentus dalībvalsts apstiprinātām laboratorijām,

      — tai jākontrolē visu dalībvalstī izmantoto diagnostikas reaģentu kvalitāte,

      — tai regulāri jārīko salīdzināmie testi,

      — tai jāglabā attiecīgās slimības ierosinātāju paraugi vai atbilstīgie audi, kas satur šos ierosinātājus un kuri iegūti no dzīvniekiem, ko dalībvalsts apstiprinājusi par slimiem,

      — tai jānodrošina dalībvalsts izraudzītajās diagnostikas laboratorijās iegūto rezultātu apstiprināšana;

   d) jāsadarbojas ar Kopienas etalonlaboratoriju.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstīm, kam nav valsts etalonlaboratorijas, tomēr ir jāizmanto Kopienas etalonlaboratorijas vai citu dalībvalstu etalonlaboratoriju pakalpojumi.

▼M23

3. Valstu references laboratorijas ir šīs:

Austrija:	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH, Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling Robert Koch Gasse 17 A-2340 Mödling
Beļģija:	CERVA -CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
Kipra:	State Veterinary Laboratories Veterinary Services CY-1417 Athalassa Nicosia
Čehija:	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava
Dānija:	Danmarks Fødevareforskning Bülowsvej 27 DK-1790 København V

▼**M23**

Igaunija:	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30 Tartu 51006
Somija:	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos Hämeentie 57 FIN-00550 Helsinki
Francija:	Agence française de sécurité sanitaire des aliments Laboratoire de pathologie bovine 31, avenue Tony Garnier 69 364 LYON CEDEX 07
Vācija:	Friedrich-Loeffler-Institut, Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Anstaltsteil Insel Riems Boddenblick 5A D-17498 Insel Riems
Grieķija:	Ministry of Agriculture — Veterinary Laboratory of Larisa 7th km of Larisa — Trikala Highway GR-411 10 Larisa
Ungārija:	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI) Pf. 2. Tábornok u. 2. H-1581 Budapest
Īrija:	Central Veterinary Research Laboratory Young's Cross Celbridge Co. Kildare
Itālija:	Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte, Liguria e Valle d'Aosta — CEA Via Bologna, 148 I-10154 Torino
Latvija:	State Veterinary Medicine Diagnostic Centre Lejupes Str. 3 Riga LV 1076
Lietuva:	Nacionalinė veterinarijos laboratorija J. Kairiūkščio g. 10 LT-08409 Vilnius
Luksemburga:	CERVA -CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles
Malta:	National Veterinary Laboratory Albert Town Marsa

▼**M23**

Nīderlande:	Centraal Instituut voor Dierziektecontrole-Lelystad Houtribweg 3g 8221 RA Lelystad Postbus 2004 8203 AA Lelystad
Polija:	Państwowy Instytut Weterynaryjny (PIWet) 24-100 Puławy al. Partyzantów 57
Portugāle:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica 701 P-1500 Lisboa
Slovākija:	State Veterinary Institute Zvolen Pod dráhami 918 SK-960 86, Zvolen
Slovēnija:	National Veterinary Institute Gerbičeva 60 1000 Ljubljana
Spānija:	Laboratorio Central de Veterinaria (Algete) Ctra. de Algete km. 8 28110 Algete (Madrid)
Zviedrija:	National Veterinary Institute S-751 89 Uppsala
Apvienotā Karaliste:	Veterinary Laboratories Agency Woodham Lane New Haw Addlestone Surrey KT15 3NB

▼**B**

B NODAĻA

Kopienas etalonlaboratorija

1. Kopienas TSE etalonlaboratorija ir:

   The Veterinary Laboratories Agency
   Woodham Lane
   New Haw
   Addlestone
   Surrey KT15 3NB
   United Kingdom

2. Kopienas etalonlaboratorijas funkcijas un pienākumi ir šādi:

   a) apspriežoties ar Komisiju, koordinēt metodes, ko dalībvalstis izmanto GSE diagnosticēšanā, un jo īpaši:

      — atbilstīgo ierosinātāju saturošu audu glabāšana un piegāde attiecīgo diagnostikas testu attīstībai vai izstrādei, vai ierosinātāja celma noteikšanai,

      — standartserumu un citu etalonreaģentu piegāde valstu etalonlaboratorijām, lai standartizētu dalībvalstu izmantotos testus un reaģentus,

      — to atbilstīgo audu kolekciju veidošana un glabāšana, kas satur ierosinātājus un TSE celmus,

      — diagnostikas procedūru salīdzinošo testu regulāra organizēšana Kopienas līmenī,

      — datu un informācijas vākšana par izmantotajām diagnožu metodēm un Kopienā veikto testu rezultātiem,

▼B

— TSE ierosinātāja paraugu aprakstīšana, izmantojot vismodernākās metodes, lai varētu labāk saprast slimības epidemioloģiju,

— sekošana pasaules tendencēm TSE uzraudzībā, epidemioloģijā un profilaksē,

— prionu slimību ekspertīzes uzturēšana, lai varētu ātri un diferencēti noteikt diagnozi,

— padziļinātu zināšanu iegūšana par diagnostikas metožu sagatavošanu un izmantošanu, ko lieto, lai kontrolētu un apkarotu TSE;

b) aktīvi palīdzēt diagnozes noteikšanā, kad dalībvalstīs uzliesmo TSE, pētot paraugus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri inficēti ar TSE un nosūtīti diagnozes apstiprināšanai, aprakstīšanai un epidemioloģiskiem pētījumiem;

c) sniegt palīdzību ekspertu mācīšanā vai pārkvalificēšanā laboratorijas diagnožu jomā, lai saskaņotu diagnostikas metodes visā Kopienā.

▼M18

C NODAĻA

Paraugu ņemšana un laboratorijas testi

1. ***Paraugu vākšana***

Paraugus, ko paredzēts pārbaudīt attiecībā uz TSE, vāc, izmantojot Starptautiskā epizootisko slimību biroja (SESB) "Sauszemes dzīvnieku diagnostikas metožu un vakcīnu standartu rokasgrāmatas" (tālāk tekstā - "Rokasgrāmata") jaunākajā izdevumā paredzētās metodes un kārtību. Ja SESB metožu un kārtības nav, kompetenta iestāde nodrošina to, ka paraugus vāc, izmantojot paraugu ņemšanas metodes un kārtību saskaņā ar Kopienas etalonlaboratorijas norādījumiem, kas nodrošina arī to, ka audi ir pieejami nepieciešamajā daudzumā. Kompetenta iestāde jo īpaši rūpējas par to, lai tiktu iegūta sīko atgremotāju smadzenīšu daļa un viss smadzeņu stumbrs un uzglabā vismaz pusi iegūto audu atdzesētus, bet nesasaldētus līdz ir zināms ātrās noteikšanas vai apstiprinošā testa negatīvs rezultāts.

Paraugus marķē, norādot tā dzīvnieka identitāti, no kura attiecīgais paraugs iegūts.

2. ***Laboratorijas***

Visas laboratorijas pārbaudes, lai pētītu TSE, notiek laboratorijās, kas pēc kompetentās iestādes vērtējuma atzītas par šim nolūkam piemērotām.

3. ***Testēšanas metodes un kārtība***

3.1. Laboratorijas testēšana, lai atklātu liellopu saslimšanu ar GSE

a) *Varbūtējas saslimšanas gadījumi*

Liellopu audiem, ko sūta laboratorijas testēšanai saskaņā ar 12. panta 2. punktu, veic histopatoloģisku izmeklēšanu, kā paredzēts jaunākajā Rokasgrāmatas izdevumā, ja vien audi nav pašnoārdījušies. Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs vai, ja audi ir pašnoārdījušies, audus pārbauda ar kādu no pārējām diagnostikas metodēm, kas paredzētas Rokasgrāmatā (ar šūnu imūnķīmiju, imūnblotinga metodi vai raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību). Tomēr šim nolūkam nedrīkst izmantot ātrās noteikšanas testu.

Ja viena testa rezultāts ir pozitīvs, pārbaudāmos dzīvniekus uzskata par GSE pozitīviem.

b) *GSE uzraudzība*

Paraugus, kas ņemti no liellopiem un nosūtīti laboratorijas testēšanai saskaņā ar III pielikuma A nodaļas I iedaļas nosacījumiem (liellopu uzraudzība), pārbauda ar ātrās noteikšanas testu.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, paraugu nekavējoties nosūta apstiprinošam testam uz oficiālu laboratoriju. Apstiprinošo testu sāk ar smadzeņu stumbra histopatoloģisku izmeklēšanu, kā paredzēts jaunākajā Rokasgrāmatas izdevumā, ja vien audi nav pašnoārdījušies vai citādi nepiemēroti histopatoloģiskai izmeklēšanai. Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs vai, ja audi ir pašnoārdījušies, audus pārbauda ar kādu no pārējām diagnostikas metodēm, kas minētas (a) apakšpunktā.

▼**M18**

Dzīvniekus uzskata par GSE pozitīviem, ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir pozitīvs vai nepārliecinošs un:

— papildu histoloģiskās pārbaudes rezultāts ir pozitīvs, vai

— citas (a) apakšpunktā minētās diagnostikas metodes rezultāts ir pozitīvs.

3.2. Laboratorijas testēšana, lai atklātu aitu un kazu saslimšanu ar GSE

a) *Varbūtējas saslimšanas gadījumi*

Aitu un kazu audiem, ko sūta laboratorijas testēšanai saskaņā ar 12. panta 2. punktu, veic histopatoloģisku izmeklēšanu, kā paredzēts jaunākajā Rokasgrāmatas izdevumā, ja vien audi nav pašnoārdījušies. Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs vai, ja audi ir pašnoārdījušies, audus pārbauda ar šūnu imūnķīmiju, imūnblotinga metodi vai raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību, kā tas paredzēts Rokasgrāmatā. Tomēr šim nolūkam nedrīkst izmantot ātrās noteikšanas testu.

Ja viena testa rezultāts ir pozitīvs, pārbaudāmos dzīvniekus uzskata par skrepi pozitīviem.

b) *Skrepi slimības uzraudzība*

Aitu un kazu audus, ko sūta laboratorijas testēšanai saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas nosacījumiem (aitu un kazu uzraudzība), pārbauda ar ātrās noteikšanas testu.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, smadzeņu stumbru nekavējoties nosūta uz oficiālu laboratoriju, lai veiktu apstiprinošo testu ar šūnu imūnķīmiju, imūnblotinga metodi vai raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību, kā minēts a) apakšpunktā. Ja apstiprinošā testa rezultāts ir negatīvs vai nepārliecinošs, veic papildu apstiprinošo testēšanu saskaņā ar Kopienas etalonlaboratorijas norādījumiem.

Ja viena apstiprinošā testa rezultāts ir pozitīvs, dzīvniekus uzskata par skrepi pozitīviem.

c) *Pozitīvu skrepi gadījumu turpmākā pārbaude*

i) Sākotnējā molekulārā testēšana ar diskriminējošo imūnblotinga metodi

Paraugus no dzīvniekiem ar varbūtējām klīniskām saslimšanas pazīmēm, kas testēti saskaņā ar III pielikuma A nodaļas, II daļas 2. un 3. punktu un kurus pēc a) un b) apakšpunktā minētajām pārbaudēm uzskata par skrepi pozitīviem, vai kuriem piemīt tādas īpašības, kas, pēc testējošās laboratorijas uzskatiem, būtu jāizmeklē, nosūta papildu pārbaudei ar sākotnējo molekulāro izraisītāja celma noteikšanas metodi uz:

— Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments, Laboratoire de pathologie bovine, 31, avenue Tony Garnier, BP 7033, F-69342, Lyon Cedex, France, vai

— Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB, United Kingdom, vai

— kompetentās iestādes noteiktu laboratoriju, kas veiksmīgi piedalījusies Kopienas etalonlaboratorijas kompetences pārbaudē saistībā ar molekulārās izraisītāja celma noteikšanas metodes izmantošanu, vai

— uz laboratorijām, kam KEL ekspertu grupa ir devusi pagaidu atļauju šādai testēšanai (līdz 2005. gada 1. maijam).

ii) Salīdzinošais tests ar molekulārās testēšanas papildu metodēm

Paraugus no skrepi pozitīviem dzīvniekiem, kam saskaņā ar Kopienas etalonlaboratorijas norādījumiem i) apakšpunktā minētā sākotnējā molekulārā testēšana neizslēdz GSE, pēc konsultācijas ar Kopienas etalonlaboratoriju nekavējoties nosūta uz d) apakšpunktā uzskaitītajām laboratorijām, pievienojot visu būtisko informāciju. Paraugiem veic salīdzinošo testu vismaz ar:

— atkārtotu diskriminējošo imūnblotinga metodi,

— diskriminējošo šūnu imunohistoķīmiju un

— diskriminējošo ELISA (imūnsorbences tests) paņēmienu

▼M18

laboratorijās, kas uzskaitītas d) punktā un ir tiesīgas izmantot attiecīgo metodi. Ja paraugi ir nederīgi šūnu imunohistoķīmijas testam, pēc Kopienas etalonlaboratorijas norādījuma salīdzinošajā testā izmanto citu piemērotu metodi.

Rezultātu interpretāciju veic Kopienas etalonlaboratorija, piedaloties ekspertu grupai, kurā ietilpst attiecīgās valsts etalonlaboratorijas pārstāvis. Interpretācijas rezultātus nekavējoties paziņo Komisijai. Paraugus, kuri trīs dažādos testos uzrāda GSE, un paraugus, kuriem salīdzinošā testa rezultāts ir nepārliecinošs, galīgai apstiprināšanai papildus analizē ar biopārbaudes metodi, izmantojot peles.

Turpmāka tādu paraugu pārbaude, kuri ņemti no inficētiem ganāmpulkiem vienā saimniecībā saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu, notiek saskaņā ar Kopienas etalonlaboratorijas ieteikumu pēc konsultācijas ar attiecīgo valsts etalonlaboratoriju.

d) *Laboratorijas, kam atļauts veikt papildu molekulāros testus ierosinātāja celma noteikšanai*

Šādām laboratorijām ir atļauts veikt papildu molekulāro ierosinātāja celma noteikšanu:

Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments
Laboratoire de pathologie bovine
31, avenue Tony Garnier
BP 7033
F-69342 Lyon Cedex

Centre CEA Fontenay-aux-Roses, BP 6
F-92265 Fontenay-aux-Roses Cedex

Service de Pharmacologie et d'Immunologie
Centre CEA Saclay, bâtiment 136
F-91191 Gif-sur-Yvette Cedex

Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
United Kingdom

3.3. Laboratorijas testēšana, lai atklātu TSE tādiem dzīvniekiem, kuri nav minēti 3.1. un 3.2. punktā

Ja ir paredzētas metodes un kārtība, kādā tiek veikta testēšana varbūtēju TSE noteikšanai dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas, tai jāietver vismaz smadzeņu audu histopatoloģiska izmeklēšana. Kompetentā iestāde var prasīt, lai tiktu veikti arī tādi laboratorijas testi kā šūnu imunohistoķīmijas, imūnblotinga metode vai raksturīgo šķiedru demonstrēšana ar elektronu mikroskopijas palīdzību vai izmantotas citas metodes, kas paredzētas, lai atklātu ar slimību saistītas prionu proteīna formas. Jebkurā gadījumā, ja sākotnējās histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir negatīvs vai nepārliecinošs, veic vismaz vēl vienu laboratorijas pārbaudi. Atklājot pirmās slimības pazīmes, jāveic vismaz trīs dažādas pārbaudes.

Atklājot varbūtēju saslimšanu ar GSE, jo īpaši dzīvniekiem, kuri nav liellopi, ja iespējams, veic izraisītāja celma noteikšanas testu.

▼M24

4. ***Ātrās pārbaudes***

Lai izdarītu ātrās pārbaudes saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, liellopu uzraudzībai attiecībā uz BSE par ātrās noteikšanas pārbaudēm izmanto šādas metodes:

— imūnoblotinga testu, kura pamatā ir vesternblota reakcija, ar ko nosaka proteināzes K rezistentu fragmentu PrP^{Res} (prionu noteikšanas *Western* tests),

— hemiluminiscences ELISA testu, kas ietver ekstrakcijas metodi, un ELISA paņēmienu, kurā izmanto hemiluminiscences reaģentu (*Enfer* tests un *Enfer TSE Kit* 2.0. versija, automatizēta parauga sagatavošana),

— PrP^{Res} noteikšanai izmantojamu divslāņu imūnanalīzi, ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas (*Bio-Rad* TeSeE tests),

— imūnanalīzi ar mikroplatēm (ELISA), kurā nosaka proteināzes K rezistentu PrP^{Res} ar monoklonālām antivielām (prionu noteikšanas LIA tests),

— no apstiprināšanas atkarīga imūnanalīze BSE antigēnu pārbaudes komplektā (*Beckman Coulter InPro CDI kit*),

▼**M24**

— hemiluminiscences ELISA testu PrP^{Sc} kvalitatīvai noteikšanai (*CediTect* BSE tests),

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisku polimēru selektīvai PrP^{Sc} saistīšanai un monoklonālu diagnostikas antivielu, ko vērš pret PrP molekulas specifiskajiem apvidiem (*IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA*),

— hemiluminiscences imūnanalīzi ar mikroplatēm PrP^{Sc} noteikšanai govju audos (*Institut Pourquier Speed'it BSE*),

— sānu plūsmas imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, lai noteiktu proteināzei K rezistentas PrP frakcijas (prionu noteikšana ar*PrioSTRIP*),

— divpusējo imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, ko vērš pret diviem epitopiem, kas govju PrP^{Sc} atrodas ārējā daļā (*Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit*),

— divslāņu ELISA proteināzes K rezistenta PrP^{Sc} noteikšanai (*Roche Applied Science PrionScreen*),

— antigēnu uztveršanas ELISA, kurā izmanto divas dažādas monoklonālas antivielas, lai konstatētu K proteināzei rezistentas PrP frakcijas (*Fujirebio FRELISA BSE post mortem rapid BSE Test*).

Lai izdarītu ātrās pārbaudes saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, aitu un kazu uzraudzībai attiecībā uz TSE par ātrās noteikšanas pārbaudēm izmanto šādas metodes:

— no apstiprināšanas atkarīgu imūnanalīzi BSE antigēnu pārbaudes komplektā (*Beckman Coulter InPro CDI kit*),

— PrP^{Res} noteikšanai izmantojamu divslāņu imūnanalīzi, ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas (*Bio-Rad TeSeE* tests),

— PrP^{Res} noteikšanai izmantojamu divslāņu imūnanalīzi, ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas (*Bio-Rad TeSeE* aitu/kazu tests),

— hemiluminiscences ELISA testu, kas ietver ekstrakcijas metodi, un ELISA paņēmienu, kurā izmanto pastiprinātas hemiluminiscences reaģentu (*Enfer TSE Kit version 2.0*),

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisko polimēru selektīvai PrP^{Sc} saistīšanai un monoklonālo diagnostikas antivielu, ko vērš pret PrP molekulas specifiskajiem apvidiem *(IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA*),

— hemiluminiscences imūnanalīzi ar mikroplatēm PrP^{Sc} noteikšanai aitu audos (*POURQUIER'S-LIA Scrapie*),

— imūnoblotinga testu, kura pamatā ir vesternblota reakcija, ar ko nosaka proteināzes K rezistentu fragmentu PrP^{Res} (prionu noteikšanas *Western* tests mazajiem atgremotājiem),

— hemiluminiscences imūnanalīzi ar mikroplatēm proteināzes K rezistentu PrP^{Sc} noteikšanai (prionu noteikšanas LIA tests mazajiem atgremotājiem).

Visās pārbaudēs paraugaudiem, kuriem piemēro testu, jāatbilst ražotāja lietošanas pamācībai.

Ātrās diagnostikas pārbaužu veicējiem ir jāievieš kvalitātes nodrošināšanas sistēma, ko apstiprinājusi Kopienas references laboratorija (CRL), kas nodrošina nemainīgu pārbaužu veiktspēju. Ražotājiem jāiesniedz Kopienas references laboratorijai testa protokols.

Izmaiņas ātrās noteikšanas testos vai testa protokolos var izdarīt vienīgi tad, ja iepriekš iesniegts paziņojums Kopienas references laboratorijai un, ja Kopienas references laboratorija atzīst, ka izmaiņas nesamazina ātrās noteikšanas testa jutību, specifiskumu vai ticamību. Šo atzinumu nosūta Komisijai un valsts references laboratorijām.

▼**M18**

5. ***Alternatīvi testi***

(Jādefinē)

▼M9

XI PIELIKUMS

22. UN 23. PANTĀ MINĒTIE PĀREJAS PASĀKUMI

A. **Par īpašu riska materiālu, mehāniski atdalītu gaļu un kaušanas metodēm**

▼M26

1. Par īpašā riska materiālu uzskata šādus audus:

   i) par 12 mēnešiem vecāku liellopu galvaskauss, izņemot apakšžokli un ieskaitot smadzenes un acis, un muguras smadzenes, par 24 mēnešiem vecāku liellopu mugurkaulāj, izņemot astes skriemeļus, kakla, krūškurvja un jostas skriemeļu muguras apofīzes un šķērsapofīzes, kā arī *Cristasacralis mediana* un krusta kaula spārnu, bet ieskaitot dorsālo gangliju saknītes, un visu vecumu liellopu mandeles, zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai un apzarnis;

   ii) par 12 mēnešiem vecāku aitu un kazu vai to aitu un kazu, kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, galvaskauss, ieskaitot smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, kā arī visu vecumu aitu un kazu liesa un līkumainā zarna.

   Liellopu mugurkaulāja izņemšanai i) apakšpunktā minēto vecumu var pielāgot, grozot šo regulu, ja ievēro GSE sastopamības statistisko iespējamību Kopienas liellopu kopskaita attiecīgajās vecuma grupās, balstoties uz GSE uzraudzības rezultātiem saskaņā ar III pielikuma A nodaļas I punktu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta i) apakšpunkta, var pieņemt lēmumu saskaņā ar 24. panta 2. punktā noteikto procedūru atļaut izmantot mugurkaulāju un *Radix dorsalis* nervu mezglu no liellopiem, kas:

   a) dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti dalībvalstīs, kurās, zinātniski novērtējot, noteikts, ka iespējamība vietējiem liellopiem saslimt ar GSE ir ļoti niecīga vai niecīga, bet nav izslēgta; vai

   b) dzimuši pēc tam, kad dalībvalstīs, kurās vietējiem dzīvniekiem konstatēta GSE vai kurās zinātniskā novērtējumā konstatēts, ka GSE sastopamība vietējiem liellopiem ir iespējama, spēkā stājies aizliegums barot atgremotājus ar zīdītāju olbaltumvielām.

▼M27

Dalībvalstis var iesniegt pieprasījumu šīs atkāpes piemērošanai, iesniedzot Komisijai pārliecinošu apstiprinošu pierādījumu attiecīgi par a) vai b) apakšpunktu.

Dalībvalstis, uz kurām attiecināma šī atkāpe, papildus III pielikuma A nodaļas I iedaļas prasībām nodrošina, ka viens no apstiprinātajiem ātrās noteikšanas testiem, kas uzskaitīti X pielikuma C nodaļas 4. punktā, ir izmantots visiem liellopiem, kas vecāki par 30 mēnešiem un kas:

   i) nobeigušies saimniecībā vai transportējot, bet nav nokauti pārtikas vajadzībām, izņemot beigtus dzīvniekus attālos apgabalos ar mazu dzīvnieku blīvumu dalībvalstīs, kur GSE sastopamība ir neiespējama;

   ii) veicot parastu kaušanu, ir nokauti lietošanai pārtikā.

   Komisijas eksperti var veikt pārbaudes uz vietas, lai sīkāk pārbaudītu iesniegtos pierādījumus saskaņā ar 21. pantu.

▼M9

3. Govju, aitu un kazu kaulus neizmanto mehāniski atdalītas gaļas ražošanā.

4. Centrālās nervu sistēmas audu lacerāciju, pēc apdullināšanas galvaskausa dobumā ievietojot iegarenu stienīša formas instrumentu, neveic govīm, aitām vai kazām, kuru gaļa paredzēta lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā.

5. Īpašo riska materiālu izņem

   a) kautuvēs vai, attiecīgā gadījumā, citās kaušanas vietās;

▼M9

b) attiecībā uz govju mugurkaulāju – gaļas sadalīšanas uzņēmumos;

c) attiecīgā gadījumā, starpuzņēmumos, kas minēti 10. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 ([1]), vai lietotāji un savākšanas centri, kas saņēmuši atļaujas un reģistrēti atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1774/2002 23. panta 2. punkta c) apakšpunkta iv), vi) un vii) daļai.

Iepriekšminētos noteikumus nepiemēro 1. kategorijas materiālam nekrofāgu putnu barošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 23. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

6. Visu vecumu govju mēles, kas paredzētas lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā, iegūst kautuvēs ar šķērsenisku griezienu priekšā zemmēles kaula saitītei.

7. Tādu govju gaļu, kas vecākas par 12 mēnešiem, iegūst kautuvēs saskaņā ar kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu, ka tiek novērsta iespējamā centrālās nervu sistēmas audu iekļūšana galvas gaļā. Sistēmā iekļauti vismaz šādi noteikumi:

— iegūšana notiek speciāli tam paredzētā teritorijā, kas atdalīta no pārējām kaušanas līnijas daļām,

— ja galvas tiek aizvāktas no konveijera vai āķiem pirms galvas gaļas iegūšanas, tad priekšējais audu kanāls un lielais pakauša caurums jānoslēdz ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni. Ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc parauga ņemšanas,

— galvas gaļu neiegūst no galvām, kurām ir bojātas vai īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas zaudētas acis vai kuras ir citādi bojātas veidā, kā rezultātā galva var inficēties ar centrālās nervu sistēmas audiem,

— galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas saskaņā ar otro ievilkumu,

— neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir izstrādāti īpaši darba noteikumi, lai novērstu galvas gaļas inficēšanu ieguves laikā, it īpaši gadījumā, kad ir pazaudēts otrajā ievilkumā minētais aizbāznis vai tikušas bojātas acis,

— lai pārliecinātos, ka ir pienācīgi īstenoti infekcijas mazināšanas pasākumi, ir izstrādāts izlases pārbaužu plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, kas paredzēts, lai noteiktu, vai centrālās nervu sistēmas audi nav skarti.

8. Atkāpjoties no 7. punkta noteikumiem, dalībvalstis var nolemt kautuvē piemērot alternatīvu kontroles sistēmu govju galvas gaļas iegūšanai, kas līdzvērtīgā apmērā samazina iespēju, ka centrālās nervu sistēmas audi inficē galvas gaļu. Lai pārliecinātos, ka ir pienācīgi īstenoti pasākumi infekcijas mazināšanai, izstrādāts izlases pārbaužu plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, kas paredzēts, lai noteiktu, vai centrālās nervu sistēmas audi nav skarti. Dalībvalstis, kuras izmanto šo atkāpi, par savām kontroles sistēmām un paraugu atlases rezultātiem informē Komisiju un citas dalībvalstis Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas sakarā.

9. Nepiemēro 7. un 8. punkta noteikumus mēles iegūšanai saskaņā ar 6. punktu un vaigu gaļas iegūšanai kautuvēs, ja tā veikta, nenoņemot govs galvu no konveijera vai āķiem.

10. Atkāpjoties no 5. un 7. punkta noteikumiem, dalībvalstis var nolemt atļaut:

a) aitu un kazu muguras smadzeņu atdalīšanu gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kas saņēmuši sevišķas atļaujas šādam nolūkam;

b) mugurkaulāja atdalīšanu liemeņiem vai liemeņu daļām gaļas veikalos, saņēmuši sevišķas atļaujas, tiek uzraudzīti un reģistrēti šādam nolūkam;

c) galvas gaļas iegūšanu no govīm gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kuri saņēmuši sevišķas atļaujas šādam nolūkam saskaņā ar šādiem noteikumiem:

govju galvas, kas paredzētas vešanai uz gaļas sadalīšanas uzņēmumiem, kuri saņēmuši sevišķas atļaujas galvas gaļas iegūšanai, jāatbilst šādiem noteikumiem:

— glabāšanas laikā un, vedot no kautuves uz sevišķi apstiprinātu gaļas sadalīšanas uzņēmumu, galvas ir uzkārtas uz plauktiem,

— pirms pārvietošanas no konveijera vai āķiem uz plauktiem priekšējais audu kanāls un lielais pakauša caurums ir pienācīgi noslēgts ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni; ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc parauga ņemšanas,

([1]) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

▼M9

— nepieļauj tādu galvu pārvešanu uz sevišķi apstiprinātu gaļas sadalīšanas uzņēmumu, kas nav pienācīgi noslēgtas saskaņā ar otro ievilkumu, kas ir bojātas vai kam īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas ir zaudētas acis, vai kas citādi bojātas, kā rezultātā galvā var iekļūt centrālās nervu sistēmas audi,

— lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti infekcijas mazināšanas pasākumi, izstrādāts izlases pārbaužu plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu, vai centrālās nervu sistēmas audi nav skarti;

galvas gaļas iegūšana no govju galvām sevišķi apstiprinātos gaļas sadalīšanas uzņēmumos ir saskaņā ar kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu galvas gaļas iespējamo inficēšanu. Sistēmā iekļauj vismaz šādus noteikumus:

— pirms galvas gaļas ieguves sākšanas visas galvas vizuāli pārbauda, vai tām nav infekcijas vai bojājuma pazīmes un vai tās ir pienācīgi noslēgtas,

— galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas, kam ir bojātas acis vai kas ir citādi bojātas veidā, kura rezultātā galvu var inficēt centrālās nervu sistēmas audi; galvas gaļu neiegūst arī no galvas, ja ir aizdomas par tās inficēšanos no šādām galvām,

— neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir izstrādāti īpaši darba noteikumi, lai novērstu galvas gaļas inficēšanu pārvešanas un ieguves laikā, it īpaši, ja ir pazaudēts aizbāznis vai tikušas bojātas acis,

— lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti pasākumi infekcijas mazināšanai, ir izstrādāts izlases pārbaužu plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu, vai centrālās nervu sistēmas audi nav skarti.

11. Visu īpašo riska materiālu iekrāso ar krāsu vai vajadzības gadījumā marķē tūlīt pēc izņemšanas un iznīcina saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002, un jo īpaši tās 4. panta 2. punktā.

12. Dalībvalstis veic biežas oficiālas pārbaudes, lai pārliecinātos par šīs daļas pareizu piemērošanu, un nodrošina, ka tiek veikti pasākumi, lai izvairītos no inficēšanās, jo īpaši kautuvēs, gaļas sadalīšanas uzņēmumos vai citās vietās, kur tiek atdalīts īpašais riska materiāls, piemēram, gaļas veikalos vai 5. punkta c) apakšpunktā minētajos uzņēmumos.

Dalībvalstis jo īpaši izveido sistēmu, lai nodrošinātu un pārbaudītu to, ka

a) īpašais riska materiāls, kas izmantots atļautajos nolūkos atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1774/2002 1. panta 2. punktam, tiek izmantots vienīgi atļautos nolūkos;

b) īpašais riska materiāls tiek iznīcināts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

▼M23

13. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu atļaut nosūtīt īpašu riska materiālu saturošas galvas un nesadalītus liemeņus uz citu dalībvalsti tikai pēc tam, kad šī otra dalībvalsts ir piekritusi saņemt šo materiālu un ir apstiprinājusi īpašos nosūtīšanas nosacījumus, kas piemērojami šādai pārvietošanai.

Tomēr liemeņus, pusliemeņus vai ne vairāk kā trīs lielos gabalos sadalītus pusliemeņus un ceturtdaļliemeņus, kuros nav nekāda cita īpašā riska materiāla, kā vien mugurkaulājs, ieskaitot dorsālo gangliju saknītes, drīkst ievest no trešās valsts dalībvalstī un drīkst nosūtīt uz citu dalībvalsti, nesaņemot iepriekšēju tās piekrišanu.

Īpašo riska materiālu saturošas liellopu, aitu un kazu galvas un svaigu gaļu aizliegts izvest no Kopienas.

▼M9

14. Izveido mugurkaulāja izņemšanas kontroles sistēmu, kā norādīts 1. punkta a) apakšpunkta i) daļā. Sistēmā iekļauj vismaz šādus pasākumus:

a) ja nav vajadzīga mugurkaulāja atdalīšana, govju liemeņus vai liemeņu izcirtņus ar mugurkaulāju identificē ar zilu svītru marķējumā, kas minēts Regulā (EK) Nr. 1760/2000;

b) attiecīgā gadījumā Direktīvas 64/433/EEK 3. panta 1. punkta A daļas f) apakšpunkta ii) daļā minētajam tirdzniecības dokumentam vai Kopienas Lēmuma 93/13/EEK ([1]) 1. panta 2. punktā minētajam dokumentam pievieno īpašu norādi par tādu govju liemeņu vai liemeņu izcirtņu skaitu, kuriem ir jāatdala mugurkaulājs un kuriem nav jāatdala mugurkaulājs;

c) gaļas veikali glabā vismaz gadu b) apakšpunktā minētos tirdzniecības dokumentus.

([1]) OV L 9, 15.1.1993., 3. lpp.

▼M9

15. a) a) Uz turpmāk uzskaitītajiem dzīvnieku izcelsmes produktiem attiecas b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi par importu Kopienā:

— īpašais riska materiāls, kas minēts 1. punkta a) apakšpunktā,

— svaiga gaļa: Direktīvā 64/433/EEK definētā gaļa,

— maltā gaļa un gaļas izstrādājumi: Direktīvā 94/65/EK ([1]) definētā maltā gaļa un gaļas izstrādājumi,

— gaļas produkti: Direktīvā 77/99/EEK ([2]) definētie gaļas produkti,

— dzīvnieku izcelsmes produkti: citi Direktīvā 77/99/EEK definētie dzīvnieku izcelsmes produkti,

— kausēti tauki, kas minēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002,

— želatīns, kas minēts Direktīvā 92/118/EEK un Regulā (EK) Nr. 1774/2002,

— lolojumdzīvnieku barība, kas minēta Regulā (EK) Nr. 1774/2002,

— asins pagatavojumi, kas minēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002,

— pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas minētas Regulā (EK) Nr. 1774/2002,

— kauli un kaulu produkti, kas minēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002,

— 3. kategorijas materiāls, kas minēts Regulā (EK) Nr. 1774/2002.

Visas norādes uz dzīvnieku izcelsmes produktiem norāda uz šajā punktā uzskaitītajiem dzīvnieku izcelsmes produktiem un neattiecas uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas satur šādus dzīvnieku izcelsmes produktus vai ir iegūti no tiem.

b) Ja iepriekšminētos dzīvnieku izcelsmes produktus, kas satur govju, aitu vai kazu audus, importē Kopienā no trešām valstīm vai to reģioniem, veselības sertifikātiem pievieno deklarāciju, ko parakstījusi ražotājas valsts kompetentā iestāde, ar šādu formulējumu:

”Šis produkts nesatur un tas nav iegūts

vai nu no (*)

īpašā riska materiāla, kas definēts Regulas (EK) Nr. 999/2001 XI pielikuma A iedaļā un kas saražots pēc 2001. gada 31. marta, vai no mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta pēc 2001. gada 31. marta ražotiem govju, aitu vai kazu kauliem. Pēc 2001. gada 31. marta govis, aitas vai kazas, no kurām iegūts produkts, nav nokautas pēc apdullināšanas ar gāzi, injicējot to galvaskausa dobumā, vai nogalinātas, izmantojot šādu pašu paņēmienu, vai nokautas pēc lacerācijas, kas veikta pēc centrālās nervu sistēmas audu apdullināšanas, galvaskausa dobumā ievietojot iegarenu stienīša formas instrumentu.

Liemeņiem, pusliemeņiem un ceturtdaļliemeņiem, tos importējot, var būt mugurkaulājs;

vai no ([3])

govju, aitu un kazu materiāla, izņemot tādu, kas iegūts no dzīvniekiem, kuri dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti šādās valstīs:

▼M25

— Argentīna,

— Austrālija,

— Islande,

— Jaunkaledonija,

— Jaunzēlande,

— Panama,

— Paragvaja,

— Singapūra,

— Urugvaja,

— Vanuatu.”

([1]) Padomes 1994. gada 14. decembra Direktīva 94/65/EK, ar ko nosaka prasības maltas gaļas un gaļas izstrādājumu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 368, 31.12.1994., 10. lpp.).

([2]) Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīva 77/99/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem (OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 97/76/EK (OV L 10, 16.1.1998., 25. lpp.).

(*) Vienu pēc vajadzības svītrot.

([3]) OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.

▼M4

▼M10

▼M2

D. **Par laišanu tirgū un eksportēšanu**

▼M26

▼M2

2. Importējot govis, jāuzrāda starptautisks veterinārais sertifikāts, kas apliecina, ka:

   a) atgremotāju barošana ar olbaltumvielām, kuras iegūtas no zīdītājiem, ir aizliegta, un šo aizliegumu faktiski piemēro;

   b) govis, kuras paredzēts eksportēt uz Kopienu, identificē, izmatojot pastāvīgu identificēšanas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un izcelsmes ganāmpulkam, un šie dzīvnieki nav tādu sieviešu dzimuma dzīvnieku pēcnācēji, par kuriem ir aizdomas par GSE.

▼M25

3. Šīs daļas 2. punkts neattiecas uz liellopiem, kas dzimuši un pastāvīgi audzēti šādās valstīs:

   — Argentīna,

   — Austrālija,

   — Islande,

   — Jaunkaledonija,

   — Jaunzēlande,

   — Panama,

   — Paragvaja,

   — Singapūra,

   — Urugvaja,

   — Vanuatu.

▼M4

▼M15

4. a) Kad saimniecībās audzētu medījamo dzīvnieku gaļu, kā definēts Padomes Direktīvā 91/495/EEK ([1]), gaļas izstrādājumus, kā definēts Padomes Direktīvā 94/65/EK ([2]), un gaļas produktus, kā definēts Padomes Direktīvā 77/99/EEK ([3]), no saimniecībās audzētiem briežu dzimtas dzīvniekiem ieved Kopienā no Kanādas vai Amerikas Savienotajām Valstīm, veselības sertifikātiem pievieno deklarāciju, ko parakstījusi ražotājas valsts kompetenta iestāde, ar šādu formulējumu:

   ”Šis produkts satur vai ir iegūts tikai no to briežu dzimtas dzīvnieku gaļas, izņemot subproduktus un mugurkaula smadzenes, kuri ir hispatoloģiski, imunohistoķīmiski vai ar citām kompetentu iestāžu atzītām diagnostikas metodēm pārbaudīti, vai tiem nav hronisku slimību, un pārbaudes rezultāti ir negatīvi, kā arī šis produkts nav iegūts no dzīvniekiem, kas cēlušies no ganāmpulkiem, kuros hroniskās slimības ir tikušas apstiprinātas vai kuri oficiāli turami aizdomās.”

   b) Kad medījamo dzīvnieku gaļu, kā noteikts Padomes Direktīvā 92/45/EEK ([4]), gaļas izstrādājumus, kā definēts Padomes Direktīvā 94/65/EK, un gaļas produktus, kā definēts Padomes Direktīvā 77/99/EEK, no savvaļas briežu dzimtas dzīvniekiem ieved Kopienā no Kanādas vai

---

([1]) OV L 268, 24.9.1991., 41. lpp.
([2]) OV L 368, 31.12.1994., 10. lpp.
([3]) OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp.
([4]) OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp.

▼**M15**

Amerikas Savienotajām Valstīm, veselības sertifikātiem pievieno deklarāciju, ko parakstījusi ražotājas valsts kompetenta iestāde, ar šādu formulējumu:

”Šis produkts satur vai ir iegūts tikai no to briežu dzimtas dzīvnieku gaļas, izņemot subproduktus un mugurkaula smadzenes, kuri ir hispatoloģiski, imunohistoķīmiski vai ar citām kompetentu iestāžu atzītām diagnostikas metodēm pārbaudīti, vai tiem nav hronisku slimību, un pārbaudes rezultāti ir negatīvi, kā arī šis produkts nav iegūts no dzīvniekiem, kas cēlušies no reģiona, kur hroniskās slimības ir tikušas apstiprinātas pēdējo triju gadu laikā vai kuri oficiāli turami aizdomās.”

▼**M26**

5. a) Neierobežojot Komisijas Lēmumu 2005/598/EK, Apvienotā Karaliste nodrošina, ka visi liellopi, kas dzimuši vai audzēti tās teritorijā pirms 1996. gada 1. augusta, no tās teritorijas netiek nosūtīti uz citām dalībvalstīm vai trešām valstīm;

b) Apvienotā Karaliste nodrošina, ka gaļa un produkti, kas iegūti no liellopiem, kuri dzimuši vai audzēti Apvienotajā Karalistē pēc 1996. gada 31. jūlija un nokauti pirms 2005. gada 15. jūnija, no tās teritorijas netiek nosūtīti uz citām dalībvalstīm vai trešām valstīm;

c) Apvienotā Karaliste nodrošina, ka tādu liellopu mugurkaulāji, kuri dzimuši vai audzēti Apvienotajā Karalistē pēc 1996. gada 31. jūlija un nokauti pirms šīs regulas stāšanās spēkā, un no šādiem mugurkaulājiem iegūti produkti no tās teritorijas netiek nosūtīti uz citām dalībvalstīm vai trešām valstīm.